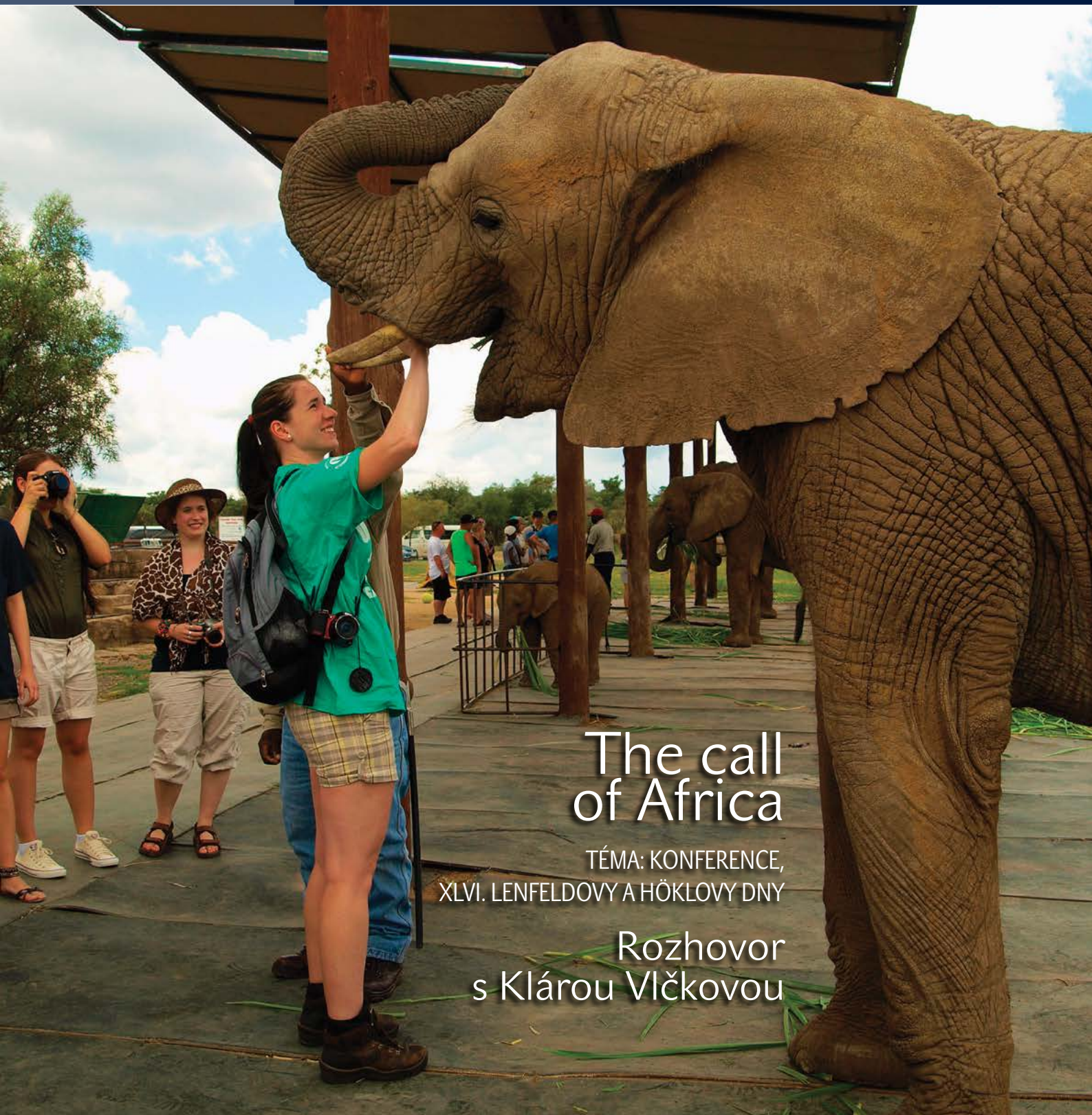




Časopis Veterinární a farmaceutické
univerzity Brno

3 • 2016

VITA UNIVERSITATIS



The call of Africa

TÉMA: KONFERENCE,
XLVI. LENFELDOVY A HÖKLOVY DNY

Rozhovor
s Klárou Vlčkovou

obsah



téma

- Konference aneb Prezentuju, prezentuješ... a diskutujeme **1**
(red)
- XLVI. Lenfeldovy a Höklovy dny přinesou nově témata z gastronomie a hygieny stravování **4**
Kristýna Kounková

informace

- Soutěž základních škol ve sběru kaštanů a dalších plodů **6**
Miloš Vávra
- Nad univerzitou proletěly bojové letouny **7**
Eva Straková
- Dohoda o vzájemné spolupráci mezi VFU Brno a Českým svazem bojovníků za svobodu **8**
Eva Straková

fakulty

- Z Krkonoš do Kamerunu. Mladá vědkyně studuje volně žijící gorily **9**
Kristýna Kounková
- Praxe, kvalita, intenzita – studenti ocenili přednosti letních škol na FVL a FVHE **12**
Kristýna Kounková
- Všenky, péřovky, luptouši. Skupina z FVHE se úspěšně věnuje málo popsanému řádu ektoparazitů **14**
(red)
- Jak se „dělá“ veterina u našich západních přátel **15**
studenti FVHE
- Food Hygiene – first time in practice **15**
Wiebke Tebrün
- Práci desítky mladých vědců ocenily komise na konferenci FVHE **16**
Kristýna Kounková
- Přihlásit „diplomku“ do soutěže má smysl, kvalitní práce studentů ocenili i zástupci firem **18**
(red)

rektorát

- Ta zajímavá část transferu technologií je stále před námi **20**
(red)

studenti

- The call of Africa **22**
Marie Mančalová
- Summer University 2016 v Białystoku **25**
Veronika Svobodová
- START – Brno – Bratislava – Atény (noc na letišti) – Thessaloniki (Soluň) – CÍL ☺ **26**
Zuzana Dohnalová
- Výměna s IVSA Alfort **28**
Anna Mandelová
- Študentské spolky naší univerzity úspěšně zorganizovali mezinárodní projekt! Okrúhle 10. TNT v Brne! **29**
Filip Kňážek

události

- ANIMAL VETEX v Brně **30**
Mirko Treu
- KRMIVA 2016 **32**
Eva Straková

personalistika

- K životnímu jubileu doc. MVDr. Ivana Herziga, CSc. **33**
Eva Straková, Pavel Suchý

horizonty

- Prof. MVDr. Bedřich Klimeš, CSc. Vzpomínáme u příležitosti nedožitého životního jubilea 90 let **34**
Karel Kovařík, Čeněk Červený

VITA UNIVERSITATIS

časopis Veterinární
a farmaceutické univerzity Brno

3 ▸ **2016**
IX. ročník

Vydává:

Veterinární a farmaceutická univerzita
Brno
Palackého tř. 1946/1, 612 42 Brno

Vychází:

4x ročně

Redakční rada:

Mgr. Kristýna Kounková – předsedkyně
MVDr. Mirko Treu, CSc.
MVDr. Karel Kovařík
MVDr. Hana Štegnerová
PharmDr. Jan Šaloun, Ph.D.
Doc. PharmDr. Kateřina Kubová, Ph.D.
PharmDr. Tünde Ambrus, Ph.D.
zástupce IVSA
zástupce USF

Redakce:

Mgr. Kristýna Kounková
Tel.: 541 562 010, 724 321 352
kounkovak@vfu.cz

Grafická úprava a sazba:

Martina Petrová, 608 740 583

Jazyková korektura:

Eva Bublová

Tisk:

Tiskárna Didot, spol. s r.o.
www.tiskarna-didot.cz

Reg. č.: MK ČR E 18254

ISSN 1803-3830

Redakční uzávěrka pro č. 4/16:

6. 11. 2016

Příští číslo vyjde:

5. 12. 2016

Za obsah dodaných textů odpovídají autoři

© Veterinární a farmaceutická
univerzita Brno

Obálka: Návštěva sloní farmy
Adventures with elephants studenty
při IVSA Exchange Czech republic –
South Africa
foto: Tereza Látalová



Konference aneb Prezentuju, prezentuješ... a diskutujeme



Tradiční konference Lenfeldovy a Höklovy dny se koná v reprezentativním prostoru Auly VFU Brno

K aktivnímu prezentování výsledků vlastních vědeckých prací před odbornou komunitou vede Veterinární a farmaceutická univerzita Brno i své studenty již v pregraduálním studiu. Důvodem jsou mimořádně kvalitní výsledky výzkumů prováděných studenty i vědomí, že veřejné vystupování se z knih naučit nedá. Každý se musí těžkými nervózními začátky a trémou prvotních vystoupení propotit osobně. „Na prvních konferencích jsem byla nervózní, jako je asi každý. Cizí jazyk, dotazy, přítomnost mnoha odborníků... Ale člověk si zvykne, naučí se reagovat. Je to o praxi i pozorování ostatních. Zjistíte totiž, že říct „ne-

vím“ nemusí být problém a otázky nebo komentáře vás nutí o práci přemýšlet z dalších úhlů,“ vzpomíná na své začátky Klára Vlčková, která se v rámci doktorského studia věnuje výzkumu faktorů ovlivňujících mikrobiom u goril. Rozhovor s ní najdete o pár stránek dále.

STUDENTSKÉ, ODBORNÉ, PRO SPOLKY... NAJDĚTE TU SVOJI

Motivací pro studenty k aktivní účasti na studentských konferencích může být, krom touhy zkusit si něco nového, také „soutěžní“ charakter těchto konferencí, kdy nejlepší práce bývají odměněny. Přítomnost zástupců odbor-

► Více či méně vášnivé diskuze, zneklidňující i podněcující dotazy, přednášky kolegů z jiných institucí, doprovodný program, občerstvení. Nejrůznější lokální i mezinárodní setkání v podobě vědeckých konferencí, kongresů, symposií a menších workshopů jsou nedílnou součástí vědeckého života jak studentů, kteří teprve opatrně vstupují do arény vědecké kariéry, tak i ostřílených akademiků a dalších odborníků. Není tedy divu, že sama univerzita do pořádání nemála konferencí významně vstupuje jako hlavní organizátor, spoluorganizátor, garant odbornosti nebo na ně vysílá své zástupce.

ných i komerčních společností navíc nabízí možnost získat cenný kontakt pro domluvu stáže či prvního zaměstnání. Dlouholetá znalost prostředí a známost s ostatními účastníky přispívají k nižšímu stresu.

Úspěšné výzkumy mladých vědců z Fakulty veterinární hygieny a ekologie a z Farmaceutické fakulty si připomínáme v tomto čísle Vita Universitatis ohlédnutím za studentskými konferencemi z minulého semestru. Vracíme se ale i k etablovaným odborným událostem, jako byl 7. střeoevropský veterinární kongres nebo konference KRMIVA 2016.

A účast na mezinárodních konferencích byla letos radostnou událostí i pro spolky USF a IVSA. Na výročním kongresu Evropské asociace studentů farmacie (EPSA) v Helsinkách přijali evropští zástupci kandidaturu Unie studentů farmacie na pořadatele Autumn Assembly 2017. Kongres IVSA ve Vídni navštívil rekordních 245 studentů z více než 40 zemí světa. IVSA Brno/Czech Republic na tomto kongresu dosáhla mimořádného úspěchu v podobě ocenění: „Nejlepší členská organizace za rok 2015/2016“, výměnný pobyt se studenty z Jihoafrické republiky byl navíc oceněn jako nejlepší výměna uplynulého roku. O africkém zážitku se také dočtete o pár stránek dále.

Připravili jsme redakční výběr konferencí souvisejících s univerzitou a našimi obory pro tento kalendářní rok. Řada významných událostí je ještě před námi, k některým z nich se vrátíme v příštím čísle časopisu. Do příprav tradičního odborného setkání Lenfeldovy a Höklovy dny můžete nahlédnout v článku, který jsme připravili s organizačním výborem konference. Máte tip na setkání, které v seznamu chybí? Chcete se podělit o postřehy z konference, na které jste byli? Ozvěte se na e-mail: kounkovak@vfu.cz.

text: (red)

foto: archiv VFU Brno

Proběhlo

17. 2.	13. konference o zdravotní nezávadnosti výroby a zpracování potravin živočišného původu
18. 2.	Setkání České konference rektorů péčí VFU
5.-6. 4.	7. střeoevropský veterinární kongres – mikrobiální rezistence, výzva pro všechny
7.-9. 4.	XVI. střeoevropský buiatrický kongres MEBC 2016
18.-24. 4.	39th Annual Congress EPSA, Helsinky
21.-25. 4.	Be in Progress, Lublin
26. 4.	Studentská vědecká konference FaF / Cena děkana
17. 5.	Nadnárodní studentská vědecká konference
6.-7. 5.	XII. shromáždění členů ČFS ČLS JEP
25. 5.	XVIII. konference mladých vědeckých pracovníků s mezinárodní účastí
25. 5.	Květinův den
1.-3. 6.	KRMIVA 2016
2. 6.	Seminář jemně mělněné tepelně opracované výrobky
3.-5. 6.	Hematologický (pre)kongres pro veterinární lékaře a studenty FVL
22.-24. 6.	45. konference Syntéza a analýza léčiv
24. 7.-3. 8.	IVSA kongres, Vídeň
28. 8.-1. 9.	Chemistry Towards Biology
6.-7. 9.	Seminář Po stopách zdraví a nemoci člověka a zvířat VI
7. 9.	Technologický den
7.-8. 9.	Konference o výživě zvířat v Košicích
13.-15. 9.	66. česko-slovenské farmakologické dny

Proběhne

23.-24. 9.	Dny farmaceutické péče
6. 10.	XXIII. konference ochrana zvířat a welfare
7.-9. 10.	XXXII. lékárnické dny Kutná Hora
17.-22. 10.	Kongres Medical Summit Brno
18.-19. 10.	42. česká drůbežářská konference s mezinárodní účastí „Drůbež 2016“
19.-20. 10.	XLVI. Lenfeldovy a Höklovy dny
2. 11.	LXII. sympozium z historie farmacie a veterinární medicíny
12.-13. 11.	24. výroční konference ČAVLMZ

K vyhledávání konferencí nebo zveřejnění pozvánky na vlastní konferenci můžete vyzkoušet třeba i web vedeckekonference.cz. Mimochodem, letos v listopadu se koná také konference o konferencích, kterou pořádá Masarykův ústav a Archiv AV ČR, v. v. i.

Dny farmaceutické péče VI

Farmaceutická fakulta Veterinární a farmaceutické univerzity Brno organizuje ve dnech 23. a 24. září 2016 již 6. ročník symposia Dny farmaceutické péče. Letošním tématem je péče o geriatrického pacienta a odborná diskuze problematiky z hlediska terapeutického, sociálního i etického.

Termín: pátek 23. 9. 2016 + sobota 24. 9. 2016

Místo: Posluchárna pavilonu FaF I (budova č. 44), areál VFU Brno

Program a více informací v aktualitách na faf.vfu.cz

XXIII. konference ochrana zvířat a welfare

Konference je zaměřena na aktuální otázky ochrany a welfare hospodářských zvířat, zájmových zvířat, pokusných zvířat a volně žijících zvířat včetně zvířat v zoologických zahradách a handicapovaných zvířat.

Konference je určena pro pracovníky státních orgánů ochrany zvířat, veterinární praxe, chovatelské praxe, univerzit, výzkumných ústavů, zoologických zahrad a další zájemce o danou problematiku.

Termín: pátek 23. 9. 2016 + sobota 24. 9. 2016

Místo: Areál VFU Brno

Více informací na <http://cit.vfu.cz/welfare/>

XXXII. lékárnické dny Kutná hora

Termín: 7.–9. října 2016

Místo konání: Kutná Hora – Tylovo divadlo

Pořadatel: Sekce lékárenství České farmaceutické společnosti ČLS JEP, z s.

Více informací na <https://www.cfs-cls.cz/Sekce/Sekce-lekarenstvi/XXXII-lekarnicke-dny/>

Kongres Medical Summit Brno

Termín konání: 17.–22. 10. 2016

Místo konání: Brno – Výstaviště

Pořadatel: Veletrhy Brno

Více informací na <http://www.bvv.cz/kongres-medical-fair/>

Lenfeldovy a Höklovy dny

Termín: 19. 10. 2016 + 20. 10. 2016

Místo: Aula VFU Brno

Více informací na <http://cit.vfu.cz/konference/lh2016/>

24. výroční konference ČAVLMZ

Termín: 12. 11. 2016 + 13. 11. 2016

Místo: Pavilon E, Brno – Výstaviště

Více informací na: <http://www.cavlmz.cz/vzdelavaci-akce/aktualni-akce/xxiv-vyrocní-konference-cavlmz-a10266904>





Konference navazuje na tradici odborných setkávání založenou významnými osobnostmi historie univerzity

XLVI. Lenfeldovy a Höklovy dny

PŘINESOU NOVĚ TÉMATA Z GASTRONOMIE A HYGIENY STRAVOVÁNÍ

► Fakulta veterinární hygieny a ekologie VFU Brno a Státní veterinární správa ČR pořádají ve dnech 19.–20. října 2016 tradiční konferenci Lenfeldovy a Höklovy dny. V aule Veterinární a farmaceutické univerzity Brno se při společném setkání prolínají pohledy zástupců vědeckých organizací, dozorových orgánů i běžné praxe. Do příprav i historie konference nás nechala nahlédnout Mgr. Zdeňka Javůrková, Ph.D. z organizačního výboru.

Co s sebou pořádání takové konference nese? Jak je časově náročné?

Pořádání konference je velice časově náročné. Vlastně vždy od ukončení konference se již plánuje termín dalšího ročníku a na základě podnětů z právě ukončené konference se hodnotí a navrhuje, co ještě by se v následujícím roce mohlo zlepšit. Začínáme vždy přípravou pozvánek a dalších potřebných formulářů jako jsou přihlášky, požadavky na autory příspěvků (postery a přednášky), vzor příspěvku a také dopisy pro hosty konference a sponzory. Informace zveřejňujeme nejen na webových stránkách konference, ale zároveň je posíláme

jak účastníkům předchozích ročníků konference, tak i dalším možným účastníkům, které aktivně vyhledáváme. Minimálně půl roku před konferencí je otevřena registrace pro účastníky formou online přihlášek. Ty jsou průběžně zpracovávány do seznamu účastníků a souběžně je připravován program konference. Hodně práce je spojeno s obdobím těsně před konferencí, kdy se kompletuje sborník příspěvků a samozřejmě organizační povinnosti v průběhu konference.

Proč se konference pořádá právě v aule?

Prostory auly dodávají naší konferenci specifickou atmosféru. Navíc

velká část účastníků konference jsou naši absolventi, kteří se velice rádi vrací na svoji alma mater.

Kdo jsou aktivní účastníci?

Naši konferenci pravidelně zahajují svými přednáškami ústřední ředitelé státních veterinárních správ v ČR a SR. Mezi aktivními účastníky ve všech ročnících najdeme akademické pracovníky a studenty z naší univerzity i z dalších univerzit v ČR, pracovníky z výzkumných organizací, dozorových orgánů. Na konferenci pravidelně přijíždějí i kolegové ze



Aula dodává konferenci zvláštní atmosféru

vzdělávacích a výzkumných organizací ze zahraničí, zejména ze Slovenska, ale také z Ruska, Ukrajiny a Itálie.

Na koho/co zajímavého se můžeme letos těšit?

Program konference každý rok zahrnuje různá témata, obvykle často spojená s aktuálními problémy v oblasti potravin. V letošním roce zde budou nově také prezentovány aktuální poznatky v oblasti hygieny veřejného stravování a gastronomie.

Jak se na pořádání podílí Státní veterinární správa?

Aktivní účast Státní veterinární správy ČR na pořádání naší konference je tradiční a významná, a to zejména při přípravě programu konference a také samozřejmě přednášek odborníků z ústředí i krajských veterinárních správ nebo státních veterinárních ústavů. Vážíme si toho, že

konference vždy byla a je podporovaná ústředními řediteli Státní veterinární správy ČR. Je to ostatně vidět na počtu účastníků konference – pracovníků z ústředí, krajských veterinárních správ i veterinárních ústavů, kteří vnímají tuto akci jako součást svého odborného vzdělávání.

Jak se konference proměnila od svých prvních ročníků?

Název konference připomíná dvě významné osobnosti historie veterinární hygieny potravin. Prof. MVDr. Jan Lenfeld zavedl setkávání odborní-

narozeninám doc. Jana Hökla. Téměř každoroční setkání obsahově zaujímala stále širší oblast výzkumu hygieny a technologie potravin. V několika ročnících proto byla problematika zaměřena střídavě na oblast hygieny a technologie mléka a hygieny a technologie masa. Toto uspořádání nemělo vliv na odbornou úroveň konference, ale omezilo počet účastníků. Proto je již téměř 10 roků konference pořádána opět jako akce určená vědecké a odborné veřejnosti, přinášející aktuální informace o směrech a výsledcích výzkumu v celé široké oblasti veteri-



Vědecká a odborná veřejnost na konferenci sdílí informace a diskutuje o aktuálních tématech z oblasti hygieny a technologie potravin

ků tzv. seminární rozpravy. Odborné besedy byly určeny pro okruh zaměstnanců ústavu, veterinární lékaře a pracovníky potravinářského průmyslu. Doc. Hökl si byl plně vědom důležitosti předávání zkušeností a vědomostí do praxe a pokračoval proto v prezentaci výsledků výzkumné práce na pravidelných setkáních s odborníky formou konferencí o odborných hygienických a technologických tématech z oboru hygiena a technologie potravin.

První konference s názvem Lenfeldovy a Höklovy dny byla uspořádána v roce 1967 k nedožitým šedesátým

ročníků hygieny a technologie potravin. Program přednášek je však vždy uspořádán do sekcí s nějakým spojujícím tématem. Počet účastníků se v posledních letech pohybuje kolem 220 a řada z nich je ze zahraničí.

Nedílnou součástí v novodobé historii konference je i tzv. historická sekce, která dotváří obraz o šíři a vývoji prestižního oboru s celospolečenským významem a doplňuje tak vhodně bohatý program konference.

ptala se: Kristýna Kounková
foto: archiv VFU

Soutěž základních škol ve sběru kaštanů a dalších plodů



Žáci ZŠ Vejrostova se do soutěže zapojili poprvé a hned byli mezi neúspěšnějšími

V roce 2015 vyhlásil Myslivecký kroužek při VFU Brno již 3. ročník soutěže základních škol ve sběru kaštanů a dalších plodů. Soutěž je pod záštitou předsedy mysliveckého kroužku MVDr. Miloše Vávry. Soutěž se těší veliké podpoře zúčastněných škol a zejména dětí. S každým ročníkem přibývá zúčastněných škol a také nasbíraného množství plodů. Děti mohou sbírat kaštiny, žaludy, bukvice, ořechy a další plody. Soutěž byla uspořádána za účelem zvýšení povědomí dětí o potřebě příkrmování zvěře a také za účelem ukázat vhodné a nevhodné způsoby příkrmování.

Prvního ročníku se zúčastnila ZŠ Rašínova, děti nasbíraly přibližně 200 kg kaštanů.

V druhém ročníku soutěže byl zaveden koeficient přepočtu kilogramů na body. S ohledem na atraktivnost plodů pro zvěř jsou i jednotlivé druhy podpořeny pozitivním koeficientem pro získání bodové hodnoty. Kaštiny mají koeficient 1, žaludy 5, bukvice a ořechy 10, pro mix plodů je koeficient 1. K využití koeficientu bylo přistoupeno po prvním ročníku, kdy docházelo dětmi k opomíjení dalších plodů než jen kaštanů. Děti zapomínaly na žaludy a další plody, jakožto významné pochoutky zvěře.

Druhého ročníku se již zúčastnily dvě školy – ZŠ Rašínova a ZŠ a MŠ Staňkova. Zavedení koeficientu výrazně pomohlo ke změně pořadí jednot-

livých tříd. Jeden z žáků neopomněl nasbíráni několika kilogramů ořechů a posunul tím svou třídu na stupně vítězů. Celkem děti nasbíraly 556 kg kaštanů, 2 kg žaludů a 2,5 kg ořechů.

Třetího ročníku se zúčastnily již výše zmíněné školy a nově ZŠ Vejrostova. Svou aktivitou benjamínek soutěže nemalou měrou přispěl k nasbíráni celkového množství 813 kg kaštanů, 54,5 kg žaludů, čímž děti překonaly rekord z druhého ročníku o celých 307 kg plodů. Koeficient přepočtu kilogramů na body v soutěži i letos významně promluvil do celkového pořadí jednotlivých tříd. V ka-



Zástupci Mysliveckého kroužku VFU Brno – Miloš Vávra, Tereza Zahálková a Veronika Kvaková – s držiteli 2. a 3. místa kategorie jednotlivců

tegorii „Školy“ zvítězila s 656 body ZŠ Rašínova, na druhém místě byla ZŠ Vejrostova s 410 body a na 3. místě ZŠ a MŠ Staňkova s 18 body. V kategorii „Třídy“ zvítězila III. A – ZŠ Vejrostova s 289 body, 2. místo obsadila III. D – ZŠ Vejrostova s 121 bodem a na 3. místě byla IV. A – ZŠ Rašínova

se 110 body. Poslední hodnocenou kategorií „Jednotlivci“ opanovali žáci ZŠ Vejrostova, kde s 85 body zvítězil Šimon Hudec, který byl v době předávání cen bohužel nemocný, na 2. místě byl s 69 body Šimon Vaněček a 3. místo obsadil s 65 body Jan Jelínek.

Soutěž je věcně podporována sponzory ČMMJ, z.s.; Kovo Sládek a nemalou měrou je podporována i panem rektorem VFU Brno. Rektorát poskytuje věcně upomínkové předměty pro děti. Klinika chorob koní nám propůjčila prostory pro přechodné uskladnění plodů před odvezením do spřátelených honiteb mysliveckého kroužku, kde slouží jako příkrmení zvěře v době nouze. Dále nám naše alma mater poskytuje prostory pro cyklus přednášek s tematikou myslivosti, mysliveckých tradic, přírody a její ochrany, myslivecké kynologie a sokolnictví. Tento cyklus přednášek je součástí ohodnocení píle dětí při sběru plodů a podpory výuky s výše zmíněnou tematikou na do soutěže zapojených základních školách. Ocenění z kategorie „Jednotlivci“ navíc letos získali možnost podívat se do obory ŠLP Křtiny MENDELU Brno, kam se žáci půjdou podívat v průběhu září.

Nyní jsou domlouvány podmínky 4. ročníku soutěže. S ohledem na ohlas ze zúčastněných škol nyní zvažujeme zapojení spřátelené MENDELU Brno, zejména pak studentů ze Spolku posluchačů lesnické a dřevařské fakulty a rozšíření na větší množství základních škol v Brně a širším okolí.

Věřím, že v příštím ročníku soutěže se nám podaří pokořit 1 000 kg nasbíraných plodů a zapojení dalších škol do soutěže.

Myslivosti a dětem zdar!

text: MVDr. Miloš Vávra

Předseda Mysliveckého kroužku při VFU Brno

foto: autor



Studium slavnostně ukončilo dvě stě absolventů Fakulty vojenského leadershipu a Fakulty vojenských technologií při tzv. vyřazení na nástupišti Univerzity obrany

NAD UNIVERZITOU PROLETĚLY BOJOVÉ LETOUNY

Dne 29. července, na pozvání rektora – velitele Univerzity obrany, brigádního generála Bohuslava Příkryla, se rektor Veterinární a farmaceutické univerzity Brno prof. MVDr. Ing. Pavel Suchý, CSc. účastnil slavnostního vyřazení vojenských absolventů Univerzity obrany. Slavnostní akt ukončení vojenského studia dvou set absolventů Fakulty vojenského leadershipu a Fakulty vojenských technologií se uskutečnil na nástupišti Univerzity obrany v kasárnách na ulici Šumavská v Brně za přítomnosti ústavních činitelů, představitelů Ministerstva obrany ČR a Generálního štábu Armády ČR, Senátu PČR, MŠMT ČR, státní správy a místní samosprávy, rektorů českých a zahraničních vysokých škol a zástupců partnerských spolků a veteránských organizací. Vojenští absolventi byli vyřazení prostřednictvím nejlepšího studenta Univerzity obrany.

Slavnostní akt byl symbolicky ukončen průletem vrtulníkové formace nad kasárnami z letecké základ-



Při zakončení události nechyběl průlet vrtulníkové formace nad kasárnami

ny v Náměstí nad Oslavou a průletem formace bojových letounů ze základny taktického letectva v Čáslavi. Po vojenském nástupu, který byl ukončen slavnostním pochodem absolventů, proběhlo exhibiční vystoupení jednotky čestné stráže Armády ČR.

text: Eva Straková

foto: Univerzita obrany



Členové Českého svazu bojovníků za svobodu, kvestorka VFU Brno Ing. Leona Sapíková, předseda Ústředního výboru ČSBS Ing. Jaroslav Vodička, rektor VFU Brno prof. Pavel Suchý

DOHODA O VZÁJEMNÉ SPOLUPRÁCI MEZI VFU BRNO A ČESKÝM SVAZEM BOJOVNÍKŮ ZA SVOBODU

V červenci letošního roku se v expozici „Památníku odboje Kounicovy koleje“ uskutečnilo setkání rektora Veterinární a farmaceutické univerzity Brno prof. MVDr. Ing. Pavla Suchého, CSc. a předsedy Ústředního výboru Českého svazu bojovníků za svobodu Ing. Jaroslava Vodičky. Za účasti kvestorky Ing. Leony Sapíkové, MPA, LL.M byla podepsána dohoda o vzájemné spolupráci mezi Veterinární a farmaceutickou univerzitou Brno a Českým svazem bojovníků za svobodu. Dohoda se týká vzájemné spolupráce při provozování expozice „Památníku odboje Kounicovy koleje“. „Památník odboje Kounicovy koleje“ je prostor nacházející se jako součást Národní kulturní památky Kounicovy studentské koleje VFU Brno, které jsou symbolem obětí našeho lidu proti německé nacistické okupaci v letech 1939–1945. Památníku odboje je vymezena pamětní síň s přílehlými místnostmi, místo pod reliéfem sv. Václava,

kde se konaly popravy českých a slovenských vlastenců německými nacisty v době 2. světové války a bezprostředně přiléhající prostory, místo u pomníku Vítězství nad fašismem a pomníku Nový život nacházející se v parku Kounicových kolejí.

Rektor prof. MVDr. Ing. Pavel Suchý, CSc., společně s prorektorkou Doc. PharmDr. Ing. Radkou Opatřilovou, Ph.D. MBA, se každoročně účastní v Kounicových kolejích pietních shromáždění, která jsou pořádána Českým svazem bojovníků za svobodu pod záštitou statutárního města Brna, ve spolupráci s Jihomoravským krajem, jejichž smyslem je připomenout mladší generaci osobní tragédie lidí, kteří pamatují hrůzy 2. světové války, byli přítomni řady poprav nevinných lidí, uzavření vysokých škol, zatčení a popravení studentů.

text: Eva Straková
foto: autorka

DĚTSKÝ DEN

Poslední květnové odpoledne se areál univerzity otevřel dětem a jejich rodičům. Kolektiv pracovníků Ústavu tělesné výchovy a sportu a Kliniky chorob koní VFU Brno připravil již počtvrté speciální program v jezdecké hale, tělocvičně a přilehlém venkovním prostoru. Děti soutěžily, kreslily, závodily, skákaly v hradu a svezly se v kočáru, za odměnu navíc dostaly drobnou sladkou odměnu. Rodičům a organizátorům byly odměnou dětská radost a smích.



Klára Vlčková se věnuje studiu faktorů, které ovlivňují gastrointestinální mikrobiom primátů



► I student české univerzity se může věnovat studiu lidoopů. Klára Vlčková se věnuje výzkumu mikrobiomu goril. Začala u těch v zoologických zahradách a postupně se dostala až k volně žijícím. Doktorské studium ji zavedlo nejen na špičková zahraniční pracoviště, ale také do Kamerunu, kde si vyzkoušela i terénní práci a stopování volně žijících lidoopů.

Z Krkonoš do Kamerunu

MLADÁ VĚDKYNĚ STUDUJE VOLNĚ ŽIJÍCÍ GORILY

V březnu vyšla v časopise *Microbial Ecology* její prvoautorská publikace zabývající se studiem vlivu antibiotické terapie (ceftiofur) na gastrointestinální mikrobiom volně žijících goril nížinných z chráněných oblastí Dzanga-Sangha ve Středoafrické republice. Publikace je vůbec první zabývající se tímto tématem u lidoopů, přestože je antibiotická terapie celkem často užívána u lidoopů v zajetí a občas také i u volně žijících, jako například goril horských nebo šimpanzů.

Jak jste se dostala k práci s primáty?

Ono to možná bude znít naivně nebo legračně, ale vždycky jsem věděla, že se chci věnovat primátům, původně mě nejvíce zajímali orangutani, neměla jsem na střední škole žádné dilema, co jít studovat. Prostě jsem hledala, jak se k tomu nejlépe dostat. Takže jsem studovala na Masarykově univerzitě zoologii. Tehdy jsem za-

čala pracovat pod vedením doktorky Petrželkové, která mne přivedla k projektu zaměřenému na gastrointestinální mikrobiom goril.

Kdo další se na výzkumu podílí?

Z VFU profesor Modrý, dále to je doktorka Petrželková z Ústavu biologie obratlovců AV ČR a pak celá řada zahraničních kolegů. Podařilo se nám navázat spolupráci s Univerzitou Illinois, USA, kde se tým profesora Whitea zabývá studiem mikrobiomu i u lidí, takže mají velké zkušenosti v oblasti používaných metod a analýzy dat. My zase máme kontakty v Africe a tedy přístup k vzorkování volně žijících primátů. Díky tomu se nám podařilo navázat důležitou spolupráci a propojit tak dvě důležité oblasti. Velmi důležitá je též spolupráce s doktorem Gomezem z J. Craig Venter Institute v Kalifornii, zabývajícím se mikrobiální ekologií. V Dzanga-Sangha jsme spolupracovali

také s doktorem Whittierem, veterinářem, který se podílel na aplikaci antibiotik, a doktorkou Todd z WWF, která zajišťovala i logistiku.

Jak je zmíněná studie vlivu antibiotické terapie na mikrobiom provázaná s dalšími projekty?

Ta studie celkově zapadá do tématu mé disertační práce a dlouhodobého výzkumu s našimi zahraničními kolegy. Už za sebou máme několik studií zaměřených na různé faktory, které ovlivňují gastrointestinální mi-

Mikrobiom = soubor genů bakteriální populace v těle, někdy se pojem používá pro označení bakteriální populace jako takové. Setkat se v podobném smyslu můžeme i se slovem mikrobiota. V centru pozornosti vědců (i běžné populace) se v první dekádě 21. století objevoval jen zřídka, od roku 2011 byly na toto téma publikované tisíce článků. Dává se do souvislosti s řadou onemocnění nebo třeba obezitou.

krobiom primátů. Třeba v předešlých studiích jsme sledovali vliv habituace, tedy přivykání goril nížinných na kontakt s člověkem, vliv geografického rozšíření nebo potravy u dvou druhů goril – nížinných a horských. Další významná publikace je zaměřená na mikrobiom lidí a jak je ovlivňován západním stylem života.

Habituace = návyk nebo jednoduchá forma učení, při níž v organismu postupně klesá odpověď na opakované nebo dlouhotrvající podněty, které nejsou spojeny ani s odměnou, ani s poškozením a ztrácejí tudíž pro organismus informační význam.

A navazujete v disertační práci třeba i na výsledky z vaší diplomové práce?

Teoreticky ano, už od bakalářského studia se tomuto tématu věnuji – nejdříve u goril chovaných v zajetí a poté u volně žijících a vzájemné srovnání výsledků u obou skupin. Dnes už sleduji pouze volně žijící gorily, pracujeme se vzorky od habituovaných i nehabituovaných goril.

Nově také používáme revoluční přístup sekvenování nové generace, díky kterému jsme schopni popsat celé spektrum bakterií v zažívacím traktu goril. To u dříve používaných metod nebylo

V Kamerunu si Klára Vlčková vyzkoušela i terénní práci



možné. Nyní se již tyto metody používají běžně a staly se nezbytné pro naši práci.

Nikdo jiný se tedy takovému výzkumu nevěnuje?

Na světě existuje několik skupin, které se věnují podobným tématům, ale třeba právě studie zaměřená na vliv antibiotik je úplně první publikovaná na toto téma u volně žijících lidoopů. Nezkoumalo se to dříve ani u lidoopů chovaných v zajetí, byť se u nich ta antibiotika používají a na základě zkušeností z humánní medicíny se dalo předpokládat, že tam nějaký vliv bude. Určitě by bylo ještě zajímavé na tuto studii navázat dlouhodobějším výzkumem a podívat se například, jak dochází k postupné obnově mikrobiomu například v období až rok po antibiotické terapii. Což by bylo vhodné například u horských goril, které bývají léčeny relativně často.

Jak by to bylo náročné sbírat vzorky v takovém horizontu?

Ve chvíli, kdy už máte kontakty a nějakým způsobem navázanou spolupráci s lidmi, kteří s těmi gorilami pracují, není to tak těžké. Je ale potřeba reagovat rychle na nastalou situaci. Ve chvíli, kdy propukne nějaké onemocnění a přistoupí se k rozhodnutí použít antibiotika, je na prvním místě samozřejmě snaha pomoci gorilám a teprve sekundárně se může řešit nějaká realizace výzkumu. A samozřejmě je tu vždy spousta omezení a problémů spojených s tím, že pracujete s volně žijícími zvířaty.

Takže nějaké plánování sběru vzorků probíhá relativně ve spěchu?

Pokud se bavíme o naší studii týkající se vlivu antibiotické terapie na mikrobiom, tak ano, tam to opravdu probíhalo celkem ve spěchu. Ve chvíli, kdy se doktorka Petrželková dozvěděla, že došlo k propuknutí epidemie a přistoupí se k aplikaci antibiotik, nikdo z nás na místě nebyl. Spojili jsme se tedy s tamějšími pracovníky, kteří jsou s gorilami ve stálém kontaktu, a ty jsme informovali o naší představě, co a jak potřebujeme sesbírat, jak vzorky fixovat a podobně. Pak už to bylo na nich a neměli jsme možnost do toho zasáhnout. Vzorkování ale proběhlo úspěšně a materiál byl kvalitní, v dostatečném množství pro získání vypočítaných výsledků.

Co se děje po sběru vzorků?

Vzorky jsou zafixované, je potřeba vyřídit veškerá povolení k přepravě a následuje laboratorní analýza. Ta kompletně probíhala na Univerzitě Illinois, kam jsem kvůli tomu jela na stáž.

Co vám tato práce dala?

Strašně moc. Naučila jsem se a prakticky vyzkoušela mnoho nových moderních metod a získala jsem zkušenosti jak s laboratorními analýzami, tak později s bioinformatickým zpracováním dat. Jedním z těch „top“ přínosů jsou velmi, velmi cenné zahraniční kontakty.

Říkala jste, že v rámci výzkumu vlivu antibiotické terapie na mikrobiom jste se do Afriky nedostala. Naskytla se vám ta příležitost jindy?

Ve Středoafričské republice, odkud pocházely vzorky na tuto studii, jsem bohužel nebyla. Ale účastnila jsem se projektu v Kamerunu na podzim 2014, kdy jsme vzorkovali zcela volně žijící lidoopy a také lidi žijící v jejich těsné blízkosti. Na těchto vzorcích budeme studovat přenos parazitů mezi zmiňovanými hostiteli. Tam jsem si tedy vyzkoušela práci od samotného začátku – včetně stopování volně žijících lidoopů a sběru vzorků.

Jaké to bylo?

Byl to neuvěřitelný zážitek. Pracovali jsme s úplně divokými (nehabituovanými) zvířaty, která jsou velice plachá, třeba gorily jsme vůbec neviděli, ale divoké šimpanze jsem „potkala“. Museli jsme mít zkušené stopaře, kteří v pralese v podstatě vyrostli a umí i naslouchat jeho zvukům, oni vědí, jak stopovat. Toto člověk bez zkušeností sám nezvládne. I když to byla velmi náročná práce, jsem za tuto zkušenost velice vděčná, zažít si to a vidět všechno na vlastní oči je samozřejmě úplně jiné, než jen o tom číst nebo poslouchat vyprávění kolegů. Ono se pak na místě člověku možná spojí, že „Aha, tak takhle to vypadá“, ale potřebujete to vidět.

A osvojila jste si nějaké stopovací dovednosti?

Nějaké základy ano, člověk se samozřejmě naučí rozpoznávat jednotlivá prostředí, ve kterých třeba gorily a šimpanzi žijí, nebo jaké stopy po nich zůstávají. Určitě to ale bez zkušeného stopaře nejde.

Co byste doporučila studentům, kteří by se chtěli vydat na podobnou dráhu?

Je potřeba najít si dobrého školitele. Jinak se sám o sobě pregraduální student k žádnému takovému výzkumu nedostane. Já už v prváku na bakaláři chtěla „něco dělat“ a jeden vyučující mi dal kontakt právě na Kláru Petrželkovou.

Ona pak byla konzultantkou mé bakalářské a diplomové práce. Obě práce jsem dělala částečně v Ústavu živočišné fyziologie a genetiky AV ČR pod vedením doktora Mrázka. Po magisterském studiu mne doktorka Petrželková spojila s profesorem Modrým tady z VFU... Základní „rada“ je asi být trochu akční, nebát se, hledat výzvy a přistupovat na možnosti, které se naskytanou.

Na čem pracujete teď?

Těch projektů je víc. Nyní dokončujeme článek o vlivu parazitárních infekcí na gastrointestinální mikrobiom goril nížinných. Další studie se zabývá působením stresu – opět na gastrointestinální mikrobiom goril nížinných. A zatím poslední velký projekt, který je teď ve středu mé pozornosti, protože laboratorní analýza je za námi a čeká mě analýza dat, je ten zmiňovaný z Kamerunu. Tam sledujeme přenos parazitů mezi člověkem a lidoopy, se zaměřením na entamoeby. Projekt probíhá ve spolupráci s laboratoří profesora Hehla z univerzity v Curychu, kde jsem byla loni na stáži.

Která část práce vás baví nejvíc?

Mě baví právě ta různorodost, to že nejsem celou dobu jen v laboratoři nebo jen u počítače. Líbí se mi, že si projdu úplně vším.

A je něco, co vás naopak nebaví?

Ze začátku jsme trochu bojovala se statistikou a celkově tou bioinformatikou částí zpracování dat, protože jako zoolog jsem s nějakou bioinformatikou neměla moc zkušeností a tato data se zpracovávají v softwaru R, což je vlastně programovací jazyk. To jsem řešila dalšími kurzy, jela jsem například na speciální kurz do Hinxtonu v Cambridge a postupně jsem si k tomu cestu našla a už mě to vlastně i začalo bavit. Ono to ani jinak nejde, protože co jinak s těmi daty že.



Jméno: **Klára Vičková**

Vzdělání: bakalářský a navazující magisterský program Systematická biologie a ekologie, směr Systematická zoologie a ekologie, resp. Zoologie na Přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity.

Od roku 2012 studuje doktorský studijní program na Fakultě veterinárního lékařství VFU Brno pod vedením profesora Davida Modrého.

Byla nějaká chvíle, kdy jste se sama sebe ptala, jestli to máte zapotřebí?

Tak takové okamžiky se samozřejmě objevují, ale člověk nesmí ztrácet naději, musí se s tím nějak vyrovnat. Ono není vždycky všechno úplně krásné a jako pohádka, v laboratoři si můžeme řadu věcí naplánovat a pak to prostě nevychází. Ale to má asi každá práce, lepší a horší momenty, důležité je, aby ty lepší převažovaly a člověk se naučil přes ty horší přenášet.

Jaký je váš kariérní sen?

Kdyby to šlo, chtěla bych určitě zůstat ve vědě a dělat něco podobného. Třeba ten poslední projekt s amébami a mikrobiomem mě velmi zajímá a má spoustu prostoru pro další rozšíření. Tak uvidíme, jak se to bude vyvíjet.

ptala se: Kristýna Kounková
foto: Andrei D. Mihalca, D. Modrý,
archiv K. V.



Po čtyřech týdnech aktivní účasti a úspěšném složení závěrečného testu získali účastníci LŠ Hygieny potravin certifikáty

Praxe, kvalita, intenzita – studenti ocenili přednosti letních škol na FVL a FVHE

► Hygiena potravin nebo Exotická medicína a chirurgie – témata, která na veterinární fakulty každoročně lákají zahraniční studenty i praktikující veterinární lékaře. Jinak tomu nebylo ani letos, na letní školy přijela téměř čtyřicítka zájemců. A ať už měli očekávání při příjezdu jakákoliv, průběh obou letních škol je dalece předčil.

V pondělí 11. července začala na Fakultě veterinárního lékařství *Letní škola exotické medicíny a chirurgie*, za kterou již čtrnáctým rokem stojí profesor Zdeněk Knotek, přednosta Kliniky chorob ptáků, plazů a drobných savců. Intenzivní týdenní kurz zaměřený právě na exotická zvířata z této kategorie letos do Brna přilákal 24 účastníků – sedm z České a Slovenské republiky, ostatní z dalších zemí Evropy.

Vysokou kvalitu kurzu garantují lektori v podobě špičkových evropských odborníků. Při příjezdu mají účastníci znalosti a zkušenosti na různých úrovních, s čímž je potřeba při

přípravě programu počítat: „*Studenty naučíme, jak se s konkrétním zvířetem manipuluje, jak se odebírá krev, jak se aplikují léky. V dalších dnech probíhá cvičení v laboratoři, diagnostika a zobrazovací metody. Po tom všem si vyzkouší chirurgická cvičení a nakonec endoskopii,*“ přiblížil obsah letní školy ještě před jejím začátkem profesor Knotek.

Studenti letní školy ocenili komplexnost a uspořádání výuky a pozornost, s jakou se jim lektori věnovali. S náročností, kterou intenzita týdenní školy vyžadovala, neměli žádný problém.



Intenzita výuky na LŠ exotické medicíny a chirurgie klade vysoké nároky na účastníky i lektory

UNIVERZITA ZAUJALA, STUDENTI SE CHTĚJÍ PO LETNÍ ŠKOLE VRÁTIT

Po čtyřech týdnech se se studenty letní školy rozloučila začátkem srpna také Fakulta veterinární hygieny a ekologie. Škola se zaměřila na kvalitu a bezpečnost potravin. Měsíc přednášek, workshopů a exkurzí zakončil test, hodnocení studentů i organizátorů a společné focení. V dotaznících spokojenosti byla jen jediná výtká – příliš dlouhá pauza na oběd.

Studenty na letní školu přivedla touha rozšířit si znalosti a dovednosti v oblasti hygieny potravin. Mezi nejpřínosnější části se zařadily kurzy věnované politice bezpečnosti potravin, HACCP (Systém analýzy rizika a stanovení kritických kontrolních bodů) s praktickou ukázkou na univerzitních jatkách nebo kurz věnovaný přípravě a kvalitě sushi. „Nejvíce se mi líbila část o analýze rizik a stanovení kritických bodů. Pro mě to byla určitě nejlepší lekce celé školy, ale zaujala mě i ostatní témata,“ shrnula dojmy Gabriela Barun z Chorvatska, které dali na letní školu FVHE tip bývalí účastníci z její „domácí“ fakulty.

Lákavá a výjimečná je pro účastníky letní škola i množstvím praktických cvičení v laboratoři, která si v průběhu měsíce vyzkouší. Také letošní studenti se shodli, že k jejich vzdělání přispěla tato část nejvíce. Prostředí univerzity a pojetí výuky na fakultě se některým studentům zalíbilo natolik, že už plánují návrat prostřednictvím programu Erasmus nebo v rámci doktorského studia.

Za aktivní účast a dosažené výsledky v závěrečném testu převzali účastníci z rukou děkanky Bohuslavy Tremlové certifikáty se záznamem o vykonané zkoušce. „I přes napjatou mezinárodní situaci a obavy z cestování byla letní škola Hygieny potravin bez problémů. Studenti zde strávili měsíc naplněný nejen výukou, ale



Zpracování a hodnocení rybího masa si někteří z účastníků vyzkoušeli vůbec poprvé



V programu nechybělo ani hodnocení kvality mléka v laboratořích Ústavu hygieny a technologie mléka FVHE

i poznáváním krás Brna a České republiky,“ dodala k šestému ročníku letní školy docentka Pištěková, proděkanka pro vědu, výzkum a zahraniční vztahy.

text: Kristýna Kounková
foto: autorka, archiv VFU Brno

Všenky, péřovky, luptouši

SKUPINA Z FVHE SE ÚSPĚŠNĚ VĚNUJE MÁLO POPSANÉMU ŘÁDU EKTOPARAZITŮ

► Mezi objekty zájmu odborníků z Ústavu biologie a chorob volně žijících zvířat na Fakultě veterinární hygieny a ekologie patří i vši a všenky. Studiu ektoparazitů z řádu Phthiraptera se skupina pod vedením docenta Oldřicha Sychry věnuje již téměř patnáct let a dosahuje významných úspěchů. Jedním z posledních je například popsání a pojmenování nového druhu parazita doktorem Miroslavem Valanem, kterému věnovala pozornost i světová média.

Řádu *Phthiraptera* se na celém světě věnuje asi dvě stě odborníků. „*Jedná se o zatím poměrně málo zmapovaný řád, který slibuje další mimořádné objevy,*“ vysvětluje docent Sychra. Výzkum provádí skupina nejen v našich zeměpisných šířkách. Díky cenným kontaktům přednosty ústavu, profesora Ivana Literáka, se podařilo navázat spolupráci třeba s Institutem ekologie a přírodních zdrojů Vietnamské akademie věd nebo Zoologickým institutem Ruské akademie věd.



Ricinus vaderi na obrázku C

Do ruského Saint Petersburgu se odborníci vydali prozkoumat sbírky Zoologického institutu ze třicátých až sedmdesátých let minulého století

shromážděné Dmitrijem Ivanovičem Blagověščenskym. Cesta přinesla nebývalý úspěch – ve sbírce se podařilo popsat nový druh parazita, kterého pojmenovali *Ricinus vaderi*. Článek Miroslava Valana, Oldřicha Sychry a Ivana Literáka o výzkumu přijal časopis *Parasite Journal*. Jméno si nově popsany parazit vysloužil svou podobou s maskou postavy Dartha Vadera z populární filmové série Hvězdné války. Příběh natolik zaujal, že mu vydavatelství časopisu *Parasite* věnovalo speciální pozornost a informace se následně dostala na stránky dalších vědeckých, popularizačních i zpravodajských médií, do příspěvků na sociálních sítích Twitter, Pinterest i Facebook. Dnes už má *Ricinus vaderi* také svou stránku na Wikipedii.

Opakovaně se skupina účastnila sběru ektoparazitů i na Slovensku. Tam se docent Sychra vydal také letos na jaře, kdy nedaleko obce Gbelce odchytávali volně žijící ptáky s profesorem Alfredem Trnkou z Trnavské univerzity. Navázali tak na spolupráci z let 2008 a 2009. Cílem bylo zmapovat výskyt ektoparazitů u ptáků navracejících se na naše území v době jarní migrace. Tehdy výzkumníci objevili zajímavý, možná nový, druh všenky u rákosníka tamaryškového, kterou popsali morfo-

logicky. Jedním z cílů letošního sběru bylo i získat materiál pro genetickou analýzu. Kromě všenek nalezla skupina u migrujících ptáků i další ektoparazity, při prvním výzkumu například nepůvodní druh klíšat přenesený z jejich zimovišť. Jejich činnost zaznamenala i slovenská televize RTVS.

Od roku 2008, kdy se uskutečnil první krátkodobý výjezd, trvá také spolupráce s Vietnamem. O tom se často mluví jako o žhavém centru biodiverzity, které je zatím málo prozkoumané. Terénní výzkum pak pracovníci a doktorští studenti Ústavu biologie a chorob volně žijících zvířat realizovali ještě několikrát. Tamější vědci pak zase navštívili pracoviště v České republice a i v současnosti se společný výzkum dále rozvíjí.

Všenky jsou permanentními parazity, kteří žijí celý život na jednom hostiteli. U migrujících ptáků mohou ovlivňovat schopnost návratu nebo preference výběru partnerů pro rozmnožení, protože se živí perím. Zásadní význam pak mohou mít i v chovech drůbeže, kde může dojít k jejich přemnožení a následně k poklesu hmotnosti ptáka, či snížení jeho snůšky. „*U volně žijících ptáků se všenky obvykle nepřemnoží, pokud daný jedinec nemá třeba defekt zobáku,*“ doplňuje docent Sychra. Kromě popisu jednotlivých druhů se vědci věnují studiu vztahů těchto parazitů s hostiteli. Každé čtyři roky se schází *International Society of Phthirapterists* na konferenci. Tu příští, v roce 2018, organizuje právě ústav z Fakulty veterinární hygieny a ekologie VFU.

► text: (red)

foto: Miroslav Valan

JAK SE „DĚLÁ“ VETERINA U NAŠICH ZÁPADNÍCH PŘÁTEL

Po společném týdnu, který proběhl u nás v Brně ve velmi přátelské atmosféře, jsme se všechny těšily na opětovné shledání v Lipsku. Po příjezdu na místo jsme byly rozděleny k jednotlivým dívkám na privátní byty, a tak se mohly více poznat.

Lipská veterinární univerzita disponuje různým nadstandardním vybavením jako MRI – magnetická rezonance pro velká zvířata. Může se také chlubit krásnou klinikou malých zvířat. Nicméně nás studentky nejvíce zaujala místnost plná zvířecích modelů, na kterých jsme si mohly vyzkoušet a názorně ukázat rektální vyšetření, sutury tkání, intubaci nebo odběry krve. Jednotlivé modely byly neuvěřitelně věrohodné a daly se rozložit na jednotlivé části, což nám přišlo opravdu užitečné.

Součástí našeho programu byla návštěva výzkumného ústavu Friedrich-Loeffler Institut v Jeně, zaměřeného

na prevenci a léčbu zoonóz. Prošli jsme si památky v historickém jádru Lipska včetně kostela svatého Tomáše, kde byl pohřben Johann Sebastian Bach. Navštívili jsme lipskou zoologickou zahradu, která na nás udělala dojem svojí velikostí, pestrostí druhů a z našeho veterinárního hlediska především značným důrazem na welfare. Týden jsme uzavřeli snídaní s děkanem fakulty a najednou už byl čas jet zpět.

Přestože se nám v Lipsku líbilo, shodly jsme se, že máme opravdu krásnou univerzitu, která má rozhodně co nabídnout! „Doma“ je přece jen nejlépe ☺.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem, kteří se na této akci podíleli, především paní docentce Pištěkové, a všem ostatním studentům podobnou zkušenost jen doporučit.

text a foto: zúčastnění studenti FVHE

Společné česko-lipské foto



Návštěva Mahenova divadla v Brně



FOOD HYGIENE – FIRST TIME IN PRACTICE

Having gained only theoretical knowledge on food hygiene during our 7th semester, we, which means 7 veterinary students from the University of Leipzig, were happy to get insight into the practical aspects of this subject during our stay at the Faculty of Veterinary Hygiene and Ecology in Brno from 7th to 11th of March 2016. The week appeared to be structured alongside the motto „From stable to Table“, beginning with the method of slaughtering pigs turning to analysis and evaluation of meat (in form of sausages) and finally visiting the sausage factory „Krasno“ to experience the dimensions of mass production. But meat was not the only topic. We were also kindly invited to the Milk hygiene Institute and produced our own fresh cheese and yoghurt, topped of with a breakfast to taste our products. Mingled with this tight food hygiene programm were the visits of the veterinary clinics on campus and a visit to the Brno Zoo. We want to thank everyone, who took his or her time to show us around. Also many thanks to our great exchange students, who provided us with a diverse evening programm – we had so much fun and look already forward to show you around in Leipzig in April.

text: Wiebke Tebrůn
foto: archiv studentů



Práci desítky mladých vědců ocenily komise na konferenci FVHE

► Fakulta veterinární hygieny a ekologie uspořádala před koncem akademického roku již 18. ročník Konference mladých vědeckých pracovníků s mezinárodní účastí. Dějištěm se staly posluchárna a zasedací místnost v pavilonu profesora Lenfelda, autoři nejlepších prací převzali v závěru konference ocenění z rukou proděkanky pro vědu, výzkum a zahraniční vztahy.

„Než se člověk zbaví nervozity při veřejném vystupování, trvá to i deset let, jedním z krůčků může být i účast na této konferenci,“ přivítaly účastníky děkanka fakulty, docentka Bohuslava Tremlová, a přednostka Ústavu hygi-

eny a technologie mléka, profesorka Lenka Vorlová. Před dvěma komisi se během dne vystřídalo téměř čtyřicet účastníků, jejichž práce byly rozděleny do sedmi tematických sekcí:

1. Hygiena a technologie potravin
2. Výživa, dietetika hospodářských zvířat a hygiena vegetabilii
3. Veterinární ekologie
4. Veterinární biochemie, chemie a biofyzika
5. Veřejné veterinářství a ochrana zvířat
6. Veterinární toxikologie a toxikologie potravin
7. Choroby volně žijících zvířat a zvířat zoologických zahrad



Vždy po třech či čtyřech tématech z příslušné sekce následovala diskuze, kdy autoři odpovídali na otázky členů komise a případně i ostatních účastníků. Práci komisí a význam diskuzních otázek pro mladé vědce vyzdvihla později v závěrečné řeči i proděkanka fakulty docentka Pištěková. Komise z každé místnosti po skon-

in Diets for Laying Hens and Their Influence on Amount of Fatty Acids in Egg Yolk

3. **Ing. Alexandra Tauferová** s tématem *Selected Nutritional Aspects of Processed Vegetable Products*

4. **MVDr. Andrea Nečasová** a práce *Metodika stanovení glutathionu pomocí izotachoforézy*

2. **MVDr. Jiřina Marková** s tématem *Toxoplasma gondii, Neospora caninum a Encephalitozoon cuniculi u zvířat ze zoo a cirkusů v Itálii*

3. **MVDr. Pavla Sehonová**, která se zabývala vlivem kombinace tramadolu hydrochloridu a naproxenu sodného na raná vývojová stadia ryb



Na 40 aktivních účastníků se muselo vypořádat s trémou i dotazy odborných komisí

čení všech vystoupení na základě prezentovaných výsledků a průběhu následných diskuzí vybrala pět nejlepších prací, jejichž autoři si odnesli i finanční odměnu.

V sekcích 1-4 si ocenění získali:

1. **MVDr. Sandra Dluhošová** za práci *Stanovení tetracyklinových antibiotik v medu pomocí vysokoúčinné kapalinové chromatografie*
2. **MVDr. Jana Krejcarová** s prací *Addition of Sea Buckthorn Pellets*

5. **MVDr. Vlastimil Šimek**, který se věnoval *zařazení lupiny bílé do diet pro rostoucí zakrslé králíky*.

V sekcích 5-7 komisi nejvíce zaujali:

1. **MVDr. Lubomír Pojezdal** a jeho práce *Zavedenie real-time RT-PCR pre diagnostiku pôvodcu vírusovej hemoragickej septikémie u lososovitých rýb a jej porovnanie s metódami používanými v Českej republike*

4. **MVDr. Miroslav Valan** s prací *New Neotropical Host and Distribution Records on Chewing Lice of the Genus Ricinus (Phthiraptera: Ricinidae)*

5. **MVDr. Martina Malíková** prezentující *Hodnocení úrovně welfare volně žijících druhů zvířat pomocí neinvazivních metod*.

text: Kristýna Kounková
foto: autorka

Přihlásit „diplomku“ do soutěže má smysl

KVALITNÍ PRÁCE STUDENTŮ OCENILI I ZÁSTUPCI FIREM



Studentská konference může posloužit i jako příprava na obhajobu diplomové práce

Studenti Farmaceutické fakulty měli 26. dubna 2016 příležitost prezentovat výsledky svých vědeckých prací na XXI. studentské vědecké konferenci a ucházet se o Cenu děkana pro rok 2015/2016. Z celkem 18 prací přihlášených do soutěže ocenila porota 6 nejlepších a udělena byla také zvláštní Cena České farmaceutické společnosti ČLS JEP.

V komisích zasedli krom akademiků a reprezentanta České farmaceutické společnosti ČLS JEP také zástupci společností Benu lékárna a Phoenix, Lékárenský velkoobchod, které soutěž podpořily. Ocenění v sekci prací z oblasti molekulární biologie, farmaceutické biotechnologie, genetiky a farmakologie byla:

1. místo: Dominik Rotrekl za práci *Vliv cudraflavonu B na in vivo indukovaný střevní zánět,*
2. místo: Matej Lupták za práci *Cytotoxické působení vybraných naphthochinónov na prostatické nádorové línie,*
3. místo: Jana Nygrýnová za práci *Vliv teploty na sekvenčně specifickou vazbu proteinů rodiny p53 na DNA.*

V sekci prací zaměřených na syntézu, izolaci a analýzu biologicky aktivních látek a práce zaměřené na technologické zpracování léčiv komise rozhodla pro udělení:

1. místa Lukáši Bauerovi za práci *Optimalizace přípravy mukoadhezivních filmů s ciklopiroxolaminem pro in vivo hodnocení na králících*,

2. místa Viktorii Grchalové za *Vplyv fytopatogénnych organizmov a rastlinných škodcov na sekundárny metabolizmus rastlín*,

3. místa Josefu Stráníkovi za *Syntéza substituovaných [1-(fenyلكarbamoyl)naftalen-2-yl]alkylkarbamátů s potenciální antimykobakteriální aktivitou*.

Zvláštní ocenění v podobě Ceny České farmaceutické společnosti ČLS získala také Zuzana Bábková za práci *Fluorescenční vlastnosti a biologická aktivita derivátů hydroxynaftalenkarboxanilidu*.

ÚSPĚCH STUDENTI ZAZNAMENALI I V ZENTIVĚ

Další práce nominovala porota na nadnárodní konferenci, které se dále účastní zástupci farmaceutických fakult z Hradce Králové a Bratislavy. Patnáctý ročník Nadnárodní studentské vědecké konference uspořádala společnost Zentiva, která pro vítěze zajistila také ceny. Účastníci jsou každoročně podle tématu své práce zařazeni do jedné ze tří soutěžních kategorií – chemická sekce, biologická sekce a sekce dalších farmaceutických disciplín.

Kvalitu prací v každé kategorii následně posuzují dvě komise a studenti tak mají možnost získat Cenu akademických pracovníků nebo Cenu Zentivy, velmi kvalitní práce mohou být odměněny oběma cenami.

Do komise akademických pracovníků v nadnárodním kole jsou rovnoměrně zapojeny všechny tři zúčastně-



Šestice oceněných studentů a studentek zaujala akademiky i zástupce společností

né univerzity, Farmaceutickou fakultu VFU letos zastupovali oba proděkani – profesor Jozef Csollei a doktor Jan Šaloun – i doktorka Hana Kotlová z Ústavu humánní farmakologie a toxikologie.

Přes silnou konkurenci různých a dobře zpracovaných témat se studenti VFU Brno jednoznačně a opakovaně prosadili v sekci chemické a v kategorii ostatních farmaceutických disciplín. Obě komise shodně ocenily práci:

Lukáše Bauera – *Optimalizace přípravy mukoadhezivních filmů s ciklopiroxolaminem pro in vivo hodnocení na králících* (Další farmaceutické disciplíny – 1. místo Zentiva, 1. místo akademičtí pracovníci) a Ondřeje Ličky – *Izolace obsahových látek z oplodí Garcinia mangostana* (Chemie – 3. místo Zentiva, 3. místo akademičtí pracovníci)

Společnost Zentiva navíc ocenila také práci Nikolý Holcové *Procesní*

analytická technologie při formulaci lékových formy (Další farmaceutické disciplíny – 2. místo).

text: (red)

foto: archiv VFU Brno

VYJÁDRĚNÍ STUDENTŮ

„Na studentskou vědeckou konferenci jsem se přihlásil na doporučení své školitelky, paní doktorky Daniely Kadlecové, která mě ujistila, že výsledky mé práce jsou konkurenceschopné a mohl bych tak mít šanci na úspěch. Chtěl bych jí za to poděkovat, stejně jako za skvělou spolupráci a vedení.“ (Ondřej Lička)

„Účast na konferenci mi rozhodně dodala sebevědomí v tom, že dokážu přednášet před odbornou veřejností a hlavně odpovídat na jejich dotazy. Myslím si, že to je hodně důležité, protože nejde jen o vypracování experimentu a sepsání práce, ale také o to, umět ji podat ostatním.“ (Nikola Holcová)



Ta zajímavá část transferu technologií je stále před námi

► Firma něco potřebuje, její zástupce se ozve člověku z Centra projektů a transferu technologií, kterého dobře osobně zná, protože se relativně často setkávají při různých událostech. Ten má přehled, čemu se jednotlivé týmy na univerzitě věnují, a osloví konkrétní odborníky. Na základě odpovědí během dvou tří dní zpracuje nabídku podle jasně stanovených pravidel a ozve se zpátky firmě. Univerzita vůči firmě funguje jako celek. Ideální scénář.

Jenže k ideální situaci se zatím české vysoké školy nedopracovaly. „V oblasti transferu technologií je opravdu potřeba, aby se vysoké školy chovaly jako firmy. Tomu ale do určité míry brání i legislativa v České republice, která ale právě takovému chování univerzit zamezuje, protože je určitým způsobem bere jako součást veřejné správy,“ přibližuje Kateřina Jabůrková, vedoucí

Centra projektů a transferu technologií (CPT).

V současné době jsme tedy zatím v „nudné“, ale velmi potřebné fázi upřesňování legislativy a jejího výkladu, poté s ohledem na etablovaný se celorepublikový diskurz či standard zavádění navazujících vnitřních předpisů obdobného charakteru. Například vytvoření Rady pro komercializaci

a nastavení standardizovaných vnitřních postupů pro hodnocení technologií a potenciálu jejich tržní uplatnitelnosti jsou přitom podmínkou, aby se univerzita mohla ucházet o dotace na jejich další vývoj. Navíc je žádoucí mít stanovené podmínky spolupráce s firmami tak, aby nedošlo k poskytování přednostního přístupu k infrastruktuře nebo duševnímu vlastnictví. Případně

aby nemohlo dojít k poskytování tzv. nepřímé podpory firmám poskytnutím výhodnější ceny za výzkumné služby nebo smluvní výzkum.

To navíc ochrání univerzitu v případě auditů, protože nebude třeba vždy zdokumentovat a zdůvodňovat každý jednotlivý případ. „Místo toho se odvoláme na platný vnitřní předpis nebo pravidla. To je rychlejší pro nás a srozumitelnější pro auditora,“ vysvětluje Jabůrková.

Rychlé jednání s jedním konkrétním člověkem za jasných podmínek je navíc příjemnější i pro firmy. Ty často nemají čas domlouvat se s více různými lidmi v různých ústavech v rámci jedné univerzity. Když navíc od oslovených lidí dostanou diametrálně odlišné informace, může to pro ně být matoucí. Má-li společnost negativní zkušenost z první poptávky, stěží přijde podruhé. „Je potřeba uvažovat v globálním měřítku, ne jen v rámci České nebo Slovenské republiky. Pro takto malý trh téměř nemají úvahy o komercializaci smysl, protože je tu malá kupní síla. Když ale uvažujeme o spolupráci se zahraničními společnostmi, musíme si uvědomit, že máme i mezinárodní konkurenci,“ upozorňuje Kateřina Jabůrková.

V případě spolupráce s dalšími partnery je nutné také vždy pama-

tovat na podmínky obchodního tajemství. Riziko podle Jabůrkové hrozí třeba v případě, kdy spolu nebudou vzájemně komunikovat jednotlivé týmy napříč fakultami, které pracují v podobných oblastech. Předmět obchodního tajemství jednoho týmu pak může i nedopatřením z nevědomosti zveřejnit úplně jiná pracovní skupina. Z pohledu obchodního partnera ale nezáleží, jak a proč ke zveřejnění došlo, protože se stále jedná o porušení smlouvy univerzitou jako celkem. „Ideální by byl třeba centrální přehled předmětů obchodního tajemství, ve kterém by si podmínky zveřejnění informací mohli pracovníci univerzity dohledat,“ navrhuje vedoucí CPT.

Komercializace se navíc netýká jen transferu technologií, ale také transferu znalostí. Komercializovat lze nejen třeba nové látky nebo nástroje chráněné průmyslovými právy jako jsou patent nebo užitný vzor, ale i postupy, software, aplikace nebo výukové materiály. Perspektivní je v současnosti zejména spolupráce s malými a začínajícími společnostmi, které jsou na rozdíl od velkých korporací zvyklé rychle a pružně reagovat na aktuální trendy. „Takovému start-upu samozřejmě nelze prodat třeba licenci za vysokou částku.

Vhodné je získat v takové firmě podíl, který se pak univerzitě vrátí ve chvíli, kdy tento start-up koupí právě velká společnost. Tady ale opět narážíme na potřebu se velmi opatrně pohybovat ve stávající legislativě,“ předešlá Jabůrková. Obdobně je podle ní potřeba už dopředu ošetřit případné situace, kdy by při univerzitě vznikla spin-off firma a někteří zaměstnanci by se případně mohli dostat do střetu zájmů.

Oblast komercializace, transferu znalostí a technologií se v České republice rozvíjí zhruba posledních deset let. V zahraničí, kde má mnohem delší tradici, je ale podle Kateřiny Jabůrkové vidět, že postupně nese ovoce. „Ta opravdu zajímavá část, která je o budování a rozvíjení dlouhodobých vztahů s firmami a korporacemi, včetně vzájemné podpory třeba formou programů pro studenty a publicity, je stále před námi,“ dodává.

Centrum projektů a transferu technologií v současnosti kromě přípravy směrnic pracuje na finančním vypořádání k projektu CEITEC a podílí se na činnostech v rámci projektů, u kterých je stanovena udržitelnost.

text: (red)

foto: M. Petrová

TIPY PRO STUDENTY

Studium je ideální doba pro studenty, kdy si mohou vyzkoušet podnikání. I když je studium časově náročné, pořád poskytuje více času a méně omezení, než doba, kdy si už čerstvý absolvent hledá další práci, osamostatňuje se nebo dokonce zakládá rodinu.

Základem je sledovat aktuální trendy i v zahraničí, třeba prostřednictvím internetu nebo mobility. V posledních letech je velká pozornost věnovaná mezioborovým projektům a oblasti one-health, kde se propojuje humánní a veterinární medicína. Nezbytná je dobrá angličtina. Dvojí

benefit tak může přinést třeba sledování TED talks v angličtině. Promarněný není podle Kateřiny Jabůrkové z Centra projektů a transferu technologií ani čas věnovaný dobrovolnické práci třeba při pořádání podobných událostí nebo účasti na akcích pořádaných například Jihomoravským inovačním centrem či Impact Hubem.

Kdo se chce vrhnout na výzkumnou vědeckou kariéru, měl by udělat všechno pro to, aby získal kontakty a zkušenosti i na zahraničních pracovištích. „Věděla jsem, že se chci věnovat neurobiologii a zároveň zpracování signálů nebo bioinformatice. To bylo všechno. Prospěděla jsem ho-

diny u počítače a hledala týmy, které se těmhle oblastem věnují. A pak jsem jejich vedoucím posílala svůj životopis a žádosti o přijetí na stáž. Spousta z nich se mi neozvala vůbec nebo mě rovnou odmítli. Další se mnou chtěli nejdříve udělat online interview nebo poslat doporučující dopisy. Nakonec jsem si ale mohla vybrat ze čtyř nebo pěti nabídek,“ podělila se o svoje zkušenosti Danica Despotovič ze Srbska na X-LAB Alumni – ISC Symposiumu v německém Goettingenu, kde se koncem srpna sešli mladí vědci z celého světa a mluvili o svých výzkumech a motivacích k vědecké cestě.



Setkání se slony bylo úžasné

*„When you’ve acquired a taste for dust,
The scent of our first rain,
You’re hooked for life on Africa
And you’ll not be right again
Till you can watch the setting moon
And hear the jackals bark
And know that they’re around you,
Waiting in the dark.
When you long to see the elephants.
Or to hear the coucal’s song,
When the moonrise sets your blood on fire,
You’ve been away too long
It’s time to cut the traces loose
And let your heart go free
Beyond that far horizon,
Where your spirit yearns to be.
Africa is waiting – come!
Since you’ve touched the open sky
And learned to love the rustling grass,
The wild fish-eagles cry.
You’ll always hunger for the bush,
For the lion’s rasping roar,
To camp at last beneath the stars
And to be at peace once more.“*

The call of Africa

A to je pravda pravdoucí, navzdory všemu očekávání a leckterým předsudkům. Chcete si přečíst, jak jsme se do takového stavu hladovění a neúplnosti dostali? Vezmeme to tedy od začátku.

Jednou se tak vplížila do mé emailové schránky zpráva – IVSA Exchange Czech Republic – South Africa. Zasllechla jsem, že se Juraj pokouší o něco průkopnického, ale že domluví něco tak doposud neslychaného, by mě ani ve snu nenapadlo. Nicméně sen se stal očividně skutečností, odeslala jsem přihlášku nevěděíc zdali mě uvolní z výuky a vědic přesně, jak málo peněz mám na studenském kontu.

Za pár měsíců, konkrétně 17. 3., stála skupina deseti IVSA studentů z FVL i FVHE na letišti s batůžkem, nicneprozrazujícím itinerářem, protilátkami proti hepatitidě A i B v krvi a „plzní“ v ruce (raději je vypít než riskovat případný problém s celní kontrolou, a také se posílit před 14hodinovým letem). Chvilke na nastudování údajů – časové pásmo stejné (avšak čas je v Africe irrelevantní), rozloha 15x větší než Česká republika (za 14 dní pravděpodobně nestihneme vše), 3 hlavní města (dle sídlící moci), 12 úředních jazyků (z nichž nejvýznamnější je angličtina bez výrazného akcentu – díky bohu, afrikánština vycházející z holandštiny

– zábavná na poslech), 80 % obyvatel černoši – pořád se smějí a pomáhají, doporučují být v klidu, často vykonávají podřadné práce kvůli umělé zaměstnanosti, běloši jsou pozitivně diskriminováni, Indové tvoří největší populaci nežijící v Indii, náboženství křesťanské a kmenové, historie složitá (1488 – připlouvá portugalský mořeplavec Bartolomeo Diaz, 16. století – holandsí osadníci s Východoindickou společností, neustálá migrace Evropanů, od 18. století britská nadvláda, nezávislost od r. 1961, apartheid 1948–1989), kriminalita vysoká, měna jihoafrický rand (= 1,6 Kč, náklady na živobytí nízké, ale pro 10 randů nemusíte přežít), podnebí dle oblasti (opačná roční období – „Winter is coming!“ tvrdí, ale raději se pořád mažte faktorem 30 až 50, přes rok zde nepršelo a cokoli pod 15 °C je „icy“), jsou zde naleziště nerostných surovin (zlata a rud, drahých kamenů a diamantů), dva oceány, hory i poušť Kalahari (celkově nádherná příroda),

a hlavně a především velké množství divoké zvěře (ve 13 národních parcích, přesto stále ohrožena civilizačními faktory). Aby to byl všeobjímající výčet, za zmínku stojí i obliba sladkého (mleté maso se sirupem, cheddar s marmeládou, sladké pečivo, české lázeňské oplatky a věnečky) a zvyk na cestování na velké vzdálenosti („Jak dlouho trvá let z Prahy do Brna?“).

Naši hostitelé, později nejmilejší kamarádi a dnes už sestry a bratr, si pronajali dvě Toyoty Quantum (aneb party busy) pro přesuny (většina studentů má své vlastní auto, hromadná doprava buď nefunguje, nebo je nebezpečná) a ubytovali nás v krásných samostatných pokojích na kolejích v univerzitním kampusu (rozlehlém, vybaveném, jediném svého zaměření v celé zemi a v té době vylištěném z důvodu dvoutýdenního volna). Studijní plán mají stejně jako my šestiletý a komplexní ve srovnatelných podmínkách, avšak první rok vě-

Pomazlení se lvy



Stopování zvířat v národním parku



Jak se okovávají sloni

nují obecným přírodním vědám, poté přicházejí do kampusu na klasickou výuku zaměřenou trochu více prakticky než teoreticky, učí se nejdříve v nácvikové laboratoři, poté na kadáverech a nakonec mají k dispozici celá stáda zvířat a skupiny bíglů a možnosti vyjet do terénu. Poslední 3 semestry rotují na klinikách, po promoci pracují rok ve státních službách a následně se mohou více zaměřit na určité druhy/



Návštěva Lori Parcu



Dobrodružství se slůnětem



Divoká voda v divoké Africe



Poznáváme Afriku cestou necestou

oblasti. O pacienty nemají nouzi, dle mého názoru si klienti mohou dovolit buď cokoliv, nebo spíše nic. Lékaři se zaměřují hlavně na prevenci, více se potýkají s nákazami u skotu a koní. Na druhou stranu za vzdělání platí nemalé peníze a na každou zkoušku mají pouze jeden pokus, což je činí chtět nechtět více zodpovědnými.

V bohatém programu samozřejmě nechybělo sbírání veterinárních zkušeností, ať už formou přednášek či prohlídek, praktickém nácviku v laboratoři, terénu (rektální vyšetření skotu, pro některé z nás praxe na koňské či malozvířetní klinice), propedeutiky volně žijících zvířat, fantastických interakcí s šelmami, plazy, ptáky i slony či projíždky okolo krokodýlů a hrochů, po safari autem i pěšky pozorovat a stopovat nosorožce.

Aby toho nebylo málo, sjeli jsme jednu opravdu „icy“ řeku na raftu, hikovali a lezli po žebříkách v překrásných Dračích horách, sjížděli téměř vertikální tobogány v aquaparku/mořském světě, jančili ve vlnách Indického oceánu místo jediné chvilky na odpočinek (takových těch, jak s vámi udělají pár salt, odřou vás pískem a strhnou vám plavky, dovedete si jistě představit), ochutnávali jihoafrická vína a jídla, smlouvali a nakupovali barvami

hýřící dárky a suvenýry a...ale to už byste mohli maličko závidět.

Navštívili jsme i slavný kostel Hill-song, podle přátel uvolněnější, kde se může zpívat (žádný gospel, nýbrž překvapil nás pořádný rock, laserová show a tanec pospolitosti) a oslavili Velikonoce po česku s pomlázkou, pentličkami, koledami a barevnými vajíčky.

Zkrátka, stále se obávám, že to byl jen kouzelný sen, ve kterém bylo teplo, nikam se nespěchalo, lidé byli přátelští, milí, zábavní a krásní, brambůrky a sladkosti na denním pořádku, Terka s bezedným batohem a lahví slivovice, švábi a havět hubící druhá Terka, výřečná Pája, zodpovědná Kačka, neočekávaných věcí schopná Dia, divokých zvířat znalá Zuzka, šelmám rozumící Ondra, kočkující druhý Ondra a vtipnými historkami proslulá Eliška, díky vám za vše! Největší poděkování ale patří všem báječným lidem (vyučujícím, rodičům, partnerům a přátelům), kteří nám umožnili cestovat a obježovat (i sami sebe) a těm nejskvělejším budoucím návštěvníkům naší zemičky za organizaci této nepopsatelné zkušenosti. Jak pravil Mandela: „Všechno se zdá nemožné, dokud to neuděláš.“

text: Marie Mančalová, 6. ročník
foto: Tereza Látalová

Summer University 2016 v Białystoku

Jako každoročně, i letos se během letních prázdnin sešlo přes 120 studentů z celé Evropy na akci pořádané Evropskou asociací studentů farmacie (EPSA) – Summer University, tento rok v polském Białystoku. Českou Republiku přijelo reprezentovat celkem 6 studentů, 4 pak z Farmaceutické fakulty VFU Brno.

Summer University je nekomornější ze tří akcí, které EPSA přes rok pořádá. Dalšími jsou podzimní Autumn Assembly a jarní Annual Congress, kterých se zúčastní zhruba dvakrát více studentů. Pořádání již 18. ročníku Summer University se tentokrát ujala polská studentská organizace Młoda Farmacja Polska a umístila ji do města Białystok, které se nachází na severovýchodě Polska, v oblasti přezdívané *Zelené plíce Polska*.

Cílem každé z akcí pořádaných EPSA je vytvořit prostor, kde se budou studenti z různých zemí moci poznat nejen navzájem, ale kde budou také sdílet vědomosti a získají možnost vidět obor farmacie v evropském kontextu. K tomu slouží bohatý edukační a sociální program.

Obsah edukačního programu letošní SU se odvíjel od oficiálního tématu *Farmaceut, hrdina tisíce tváří*. Většina workshopů se zabývala různými uplatněními farmaceuta, a to především těmi ne tak zřejmými. Přímo od lidí z oboru bylo možné dozvědět se mnoho o práci v oblasti klinického testování, marketingu či regulačních záležitostech ve farmaceutických firmách. Kromě workshopů bylo možné navštívit množství tréninků zaměřených na tzv. soft skills, tedy dovednosti, kterým nás ve škole neučí, ale jsou minimálně stejně podstatné jako naše až příliš snadno zapomenutelné vědomosti.

Vedle edukačního programu byl na každý večer připraven i program sociální. Zahajovací ceremonie proběhla velkolepě v Paláci Branickich, kde jsme si kromě uvítacích slov vyslechli i několik skladeb Frederyka Chopina, a dokonce i první přednášku. Další dny se konaly večírky na různá témata. Během Polské noci jsme měli možnost důkladně se seznámit s polskou kuchyní a kulturou, na Flinstones party jsme se oblékli do prehistorických kostýmů a během Mezinárodní noci každá delegace prezentovala tradiční jídlo a pití své země.

Kromě toho jsme jeden den strávili v Národním parku Białowieża zapsaném na seznamu UNESCO. Ten se nachází až u samé hranice s Běloruskem a je domovem největší populace zubrů na světě. Zubry nicméně není tak snadné pozorovat, a tak jsme viděli pouze vycpané zubry v muzeu, které jsme po prohlídce části parku navštívili.

Jedno odpoledne byla také organizována zdravotní kampaň pro veřejnost na téma „Hygiene Your Summer“. V rámci této kampaně jsme měli za úkol poučit veřejnost o zásadách správné hygieny. To bylo sice kvůli jazykové bariéře poměrně náročné a forma poučení se tak většinou omezila na předání informačního letáku, jablka a vřelého úsměvu, nicméně o to zábavnější.

Celý týden byl zakončen gala večerem, kde jsme jako účastníci bouřlivým potleskem vyjádřili obrovský dík za perfektně zvládnutý 18. ročník Summer University, na který budeme ještě dlouho vzpomínat.

text: Veronika Svobodová
foto: autorka



Pořádání EPSA Summer University se ujala polská organizace studentů farmacie



Program zpestřila návštěva národního parku zapsaného v seznamu UNESCO



S českým jídlem a pitím se účastníci ostatních zemí mohli seznámit během Mezinárodní noci

Hned na letišti nás vyzvednou naši řečtí hostitelé a jedeme na uvítací snídani. Nezklamali. Několik druhů sladkých koláčů, buchet, croissantů a závinů, ovoce a samozřejmě ledové frappé. Záhy zjišťujeme, že Řekové milují vše sladké, na každém rohu cukrárna, kavárna, několikrát denně káva a k ní samozřejmě nesmí chybět zákusek – nutela s palačinkou popřípadě zkaramelizované těsto s karamellem. Každý den našeho pobytu si pravidelně a zce-



Být v Řecku a nenavštívit pláž by byl hřích



Slunečník nad zlato

START - BRNO - BRATISLAVA - ATÉNY (NOC NA LETIŠTI) - THESSALONIKI (SOLUŇ) - CÍL 😊

la dobrovolně zvedáme glykemický index do závratných výšin a naši hostitelé nám ochotně ukazují a kupují další a další sladkosti, které prostě musíme ochutnat. Žijeme svůj sladký sen.

Jídlo v Řecku je výborné. Dokonce i já jako typický zástupce názoru, že salát není hlavní jídlo, musím přiznat, že jím salát jako oběd, svačinu i večeři skoro každý den. A rozhodně nestrádám. Nejšťavnatější zelenina jakou jsem kdy jedla, feta (ovčí/kozí sýr), nespočet druhů grilovaného masa a samozřejmě zákusek a káva. Řekové si z jídla udělali obřad a umí si ho náležitě užít. Navíc razí heslo: host do domu, bůh do domu.

Hloubku pověstné řecké pohostinnosti poznáváme i nadále, a to po naprosto nevině utroušené poznámce jedné české „účastnice zájezdu“, která jen tak mimo řečí prohlásila, že tříhodová večeře byla výborná, jen jeden chod byl trochu málo osolený. Řekyně, která se konverzace účastnila, si tuto informaci převzala po svém a do kuchyně vyslala jasný povel: Solte co to jde! Následky oné nevině poznámky jsme pocítili hned na druhý den. V plánu bylo barbecue (prostě normální české grilování 😊, nikdy jsem nepochopila ten rozdíl). Barbecue se ale nekonalo ani v rozkvetlé zahradě ani na slunné

pláži a dokonce ani v městském parku, ale na rozpálené střeše jedné z budov v centru města. Vysvětlení přišlo záhy, je tu prostě nejhezčí výhled na Thessaloniki (Soluň) a Řekové nás o to prostě nemůžou ochudit. Musím ale uznat, že výhled je to překrásný, i když chvílemi máme pocit, že se grilujeme spíše my. Jak už to tak bývá, na střeše se stín hledá těžko, co po tom, že je poledne a teplota sahá bezmála ke 30 °C, je přece jaro, tak na co stín? Zpátky k barbecue, maso vypadá na první pohled úžasně, jenže dle pokynů se solilo víc, aby hostům chutnalo. Po několika prvních soustech značně osoleného masa přichází osolená ze-

lenina a poprvé v životě jím osolený ugrilovaný chléb, na který si kapu přesošený bylinkový krém. Ve snaze zmírnit slanou chuť jídla do sebe lijeme litry sluncem vařené Coca Coly, čímž si definitivně zruinujeme už tak dost zatíženou glykemickou křivku.

A co večer? Jestli máte rádi koktejly a bary, můžete jásat, právě jste vstoupili do ráje. Procházíme několika uličkami, které jsou plné klubů a barů. V pevném odhodlání poznat místní kulturu, neúnavně střídáme bar za barem a postupně přicházíme o peníze, pojem o čase i o některé české spulbojovníky. Zhruba kolem šesté ráno se s přeživšími Čechy a jedním Řekem procházíme po pobřeží, noční osvětlený přístav stojí za to vidět. Po krátké procházce rychle na byt, vždyť ráno v 9 musíme být na univerzitě.

V 9 hodin a pět minut se konečně přinucuji „vstát“ z postele. Můj řecký hostitel mi vysvětluje, že sice vstal na čas, ale je toho názoru, že spící host se budít nemá, a tak mě prostě nechal zaspat. Bez ranní kávy a s trochu rozmazanými vzpomínkami přicházíme na hlavní ulici, kde čeká řada taxíků (jsou poměrně levné, a lidé je využívají mnohem více než v ČR). Ovšem pozor, dnes taxíky stávkují, náš řecký opatrovník mi vysvětluje, že to je naprosto normální, že vlastně nikdo neví, proč se dnes stávkuje a jak dlouho to bude trvat. Druhým dechem dodává, že není třeba být kvůli tomu rozmrzelý nebo nedej bože se kvůli tomu stresovat, každá stávka jednou skončí a do té doby budeme jezdit autobusem. Prý už teď jedeme pozdě, tak proč spěchat! ☺ Miluji řeckou mentalitu. Na univerzitu dorážíme asi s hodinovým zpožděním, jak zjišťuji nikomu to nijak zvlášť nevadí, dokonce ani profesorovi, který nás univerzitou provází. S klidem Řeků vlastním ještě počkal, až si koupíme kávu, protože bez ranního kafe se přece nemůže fungovat, a pak nás provedl budovou fakulty. Po prohlídce univerzity jdeme na kliniky, které se nachází dále od centra města,

a následně jedeme mikrobusem na ovčí farmu, která je kousek za městem. Zarazilo nás, že nemají žádné kraviny, chovají téměř výhradně ovce a kozy. Všechny řecké sýry jsou jen z kozího nebo ovčího mléka. Další den jedeme na výlet, jehož součástí je i návštěva továrny na výrobu fety. Za továrnou se nachází velká voliéra s papoušky a ovocný sad, prý si tam zaměstnanci továrny běžně krátí čas!? ☺☺ Míříme k vodopádům, jsou nádherné, největší vodopád v Řecku vytéká jakoby z centra vesnice, která stojí na vrcholku skály. Po několika hodinách strávených u vodopádů se vracíme zpět směr Thessaloniki. Cestou se ještě zastavujeme u hrobky otce Alexandra Velikého a pak rychle do Soluně.

Soluň je vlastně dáma z historie, z historie táhnoucí se po pobřeží Egejského moře, ze severu chráněna zelenými pahorky a kopci se starobylými stavbami. Přímo v srdci se jí mísí tisíce let staré vzpomínky, s moderní, trochu chaotickou, dobou. Tento na první pohled nesoulad zvládá s obdivuhodnou grácií. Když procházím labyrintem úzkých uliček plných všude (opravdu všude) zaparkovaných aut, volně pobíhajících psů bez majitelů a kaváren, které jsou nacpané k prasknutí v jakoukoliv denní dobu, nemůžu si pomoci a trochu navzdory tomu všemu cítím zvláštní pohodu, která na mne dýchá snad z každé uličky. Obrovské palmy a citrusovníky rostou snad přímo z chodníku a neomylně lemují cesty vedoucí k pobřeží. Přes dva tisíce let staré ruiny antických budov leží jakoby náhodou rozházené mezi novými paneláky a hotely. Středověké chrámy střídají bytovky, sochu Alexandra Velikého s jeho koněm Bucifalem není možné vyfotografovat bez nákladního trajektu v pozadí a přejít silnici (byť na přechodu) je úkol hodný stratéga. Přesto je to všechno podáváno s jakousi elegancí. Monstrózní přístav s ocelovými jeřáby lemují část pobřeží a půso-

bí spíš jako náhrdelník na krku této dámy a mám pocit, že lodě si sem přijíždějí prostě odpočinout. ☺

Soluň v tom prostě umí chodit! Neomylně kráčí skrz historii, přizpůsobuje se době, drží krok s nejnovějšími trendy, přesto se ale nebojí vzpomínat na staré časy. Soluň je jako zralá žena, lady, která si nese tisíce let staré vzpomínky a přesto je schopna žít v přítomnosti. Dáma, která je stále atraktivní a tak trochu tajemná. Prostě žena, na kterou se nezapomíná...

text: Zuzana Dohnalová, 4. ročník

foto: Naďa Bombárová



Exkurze po klinikách



Před vodopády

Výměna s IVSA Alfort



Nezbytná fotka s Eiffelkou

Jednou z výměn, které tento semestr IVSA Brno pořádala, byla výměna s pařížskou veterinární univerzitou v Alfortu. Výměny se účastnilo 8 studentek z VFU Brno a 11 Francouzů. První část, kdy jsme navštívili Paříž, se konala v březnu, francouzští studenti následně přijeli na týden v dubnu.

École nationale vétérinaire d'Alfort je jednou ze čtyř veterinárních univerzit ve Francii (dalšími jsou univerzity v Nantes, Lyonu a Toulouse). Byla založena již roku 1765, je tedy jednou z nejstarších veterinárních škol, a v současné době zde studuje kolem 700 studentů. Univerzita se nachází poblíž centra města a uspořádáním areálu se podobá VFU Brno. Všechny kliniky, stáje a prostory pro výuku jsou umístěny v jednom areálu, navíc jsou zde i budovy kolejí. Mimo stojí pouze školní statek v Burgundsku, kam studenti jezdí na blokovou praktickou výuku.

Již druhý den po příjezdu a ubytování na kolejích nás studenti provedli po areálu školy. Překvapilo nás množství historických budov, které již 250 let slouží pro výuku. Sami studenti však připouštěli, že mnohé z nich jsou dnes pro výuku svým uspořádá-

ním nepraktické. Navštívili jsme zdejší slavné muzeum, kde jsme si kromě mnoha anatomických i patologických preparátů prohlédli i historické vypracované figury (včetně slavného „apokalyptického jezdce“) od Honoré Fragonarda.

Dále jsme viděli zdejší kliniku pro malá zvířata, kde jsme krom kvalitního přístrojového zařízení ocenili zejména praktický přístup k výuce budoucích veterinárních lékařů. Studenti po příchodu pacienta na kliniku sami vedou rozhovor s majitelem, provádějí základní klinická vyšetření a po následné konzultaci s dohlížejícím doktorem navrhuji další postup.

Osobně mě velmi zaujala návštěva zdejšího rehabilitačního oddělení, které je vybaveno bazénem, několika hydroterapeutickými vanami a potřebami pro masáže a fyzioterapii.

Klinikou pro přežvýkavce nás provedl velmi ochotný doktor, který nám ukázal místní stáje a vysvětlil fungování pracoviště. Také zde je provoz kliniky založen na studentech, kteří se střídají ve službách při ošetřování pacientů, a to jak soukromých zvířat, tak těch školních, která jsou nakupována přímo pro výuku. Během naší

návštěvy jsme se setkali se studenty 3. ročníku, kteří si zrovna chystali ovce na provedení císařských řezů. Klinika také disponuje mnoha neživými „trenažéry“ pro výuku (např. pro odběr krve, bandáže a obvazy, techniky šití apod.).

Velká část areálu je vyhrazena péči o volně žijící zvířata. Pacienty jsou zejména holubi, dále draví ptáci, sovy, ježci, občas i lišky, divoáci či srny. Zajímavé je, že o pacienty se chodí starat nejen dobrovolníci z řad studentů, ale i starší lidé z okolí. Pracoviště poskytuje péči o nalezená zvířata zdarma, lidé je sem mohou nosit 24 hodin denně.

Další dny patřily zejména prohlídce města. Navštívili jsme všechny známé turistické cíle a pamětihodnosti, jako muzeum v Louvru, Notre Dame, Panteon, Jardin des Plantes a místní muzeum paleontologie a anatomie, Montmartre se Sacré-Coeur a nezbytnou Eiffelovu věž a Champs Elysées. Studenti nás samozřejmě doprovázeli a doplňovali nám procházky po městě o zajímavé informace jak o Paříži, tak celkově o francouzském životním stylu.

Také jsme ocenili místní kuchyni, krom klasických croissantů, pain au chocolat a palačinek někteří z nás vyzkoušeli například i šnečí speciality.

Jeden den byl dále vyhrazen výletu do Versailles, kam nás studenti ochotně dopravili auty. Prohlédli jsme si zámek i zdejší velkolepé zahrady, v tuto roční dobu bohužel o něco méně působivé, než později v létě.

Celkově byla výměna velmi povedená, bylo zajímavé vidět systém výuky na jiné univerzitě a poznat francouzské studenty. Všichni jsme si to v Paříži velmi užili a získali spoustu nových kamarádů.

text: Anna Mandelová, 5. ročník
foto: autorka

ŠTUDENSKÉ SPOLKY NAŠEJ UNIVERZITY ÚSPEŠNE ZORGANIZOVALI MEDZINÁRODNÝ PROJEKT! OKRÚHLE 10. TNT V BRNE!

V polke červenca 2016, v čase keď si väčšina z vás užívala voľno, prázdniny a cestovanie, naše študentské spolky Unie studentů farmacie (USF) v zastúpení Európskej asociácie študentov farmácie (EPSA) a spolok študentov veterinárnej medicíny IVSA nazažľali a využili jedinečnú možnosť zorganizovať projekt s názvom Training New Trainers (TNT). Projektu sa zúčastnili výhradne študenti farmácie a veterinárneho lekárstva, ktorí pochádzali z celého sveta!

Hlavnou myšlienkou TNT projektu je vyškoliť nových *trénerov*, ktorí budú v budúcnosti ďalej predávať a rozosievať svoje znalosti z oblastí užitočných pre každodenný život. Pri slove tréner sa vám určite vybaví mnoho športových tímov na čele s rozličnými športovými trénermi, so silným ráznym hlasom. Pri „*soft-skillových*“ tréningoch je to však trochu inak. V tomto poňatí je tréner človek, ktorý v sebe spája rolu učiteľa, lídra, psychológa (v určitom zmysle), motivátora, ale aj radcu a v neposlednom rade kamaráta. *Soft skills* (v českom preklade mäkké znalosti/dovednosti), sú dôležité praktiky, fakty a rady, ktoré sa v porovnaní s takzvanými *hard skills*, nenaučíme na prednáškach v škole. *Soft skills* väčšina ľudí získava a zdokonaľuje až v skutočnom živote a v realite, mimo múry univerzity. Tieto znalosti a dovednosti môže človek zdokonaľovať donekonečna. Patria sem témy ako reč tela, motivácia, prezentačné schopnosti, manažment času, interkultúrne rozdiely, kreativita, teambuilding (práca v tíme/kolektíve), leadership, komunikácia s druhými atď. A práve na to je tu tréner. Je to osoba, ktorá nám pomôže sa v týchto oblastiach zlepšiť a zdokonaľiť. Pomôže nám pripraviť sa na situácie, ktoré môžu nastať hocikedy a hocikde. *Soft skillové* tréningy prebiehajú zväčša v malej skupinke do 15 osôb a rozoberajú jednu z hore uvedených tém pomerne dopodrobna. Pomocou rôznych aktivít podnecujú myslenie a kreativitu účastníkov, inšpirujú a veľmi neformálnou a príjemnou formou, týchto ľudí učia nové, veľmi užitočné veci.

Pre európskych študentov farmácie (EPSA) to bol už v poradí okrúhly 10. ročník TNT, pričom sa už po druhýkrát odohrával v Brne, pre študentov veterinárneho lekárstva (IVSA), to však bola veľká premiéra. Bolo naozaj výnimočné stať pri zrode prvej (či nulte?) generácie trénerov. Celkovo sa projektu zúčastnilo 13 účastníkov – 7 študentov farmácie a 6 študentov veterininy. Krajiny boli naozaj veľmi rôznorodé – Španielsko, Portugalsko, Francúzsko, Rumunsko, Slovensko, Fínsko, Rakúsko, Tunisko, Južná Afrika, Poľsko, Nemecko. Som veľmi rád, že som mohol byť členom tejto úžasnej skupiny. Počas šiestich dní nás do čara prípravy tréningov a do pozície trénera zaškoľovali štyria už veľmi skúsení tréneri. Naozaj ma teší, že dva z nich boli študenti farmácie z našej univerzity. Tretia trénerka bola študentka psychológie z Holandska a štvrtá medička z Dánska.

Počas týždňa sme mali neskutočne nabitý a intenzívny program, ktorý každý deň začínal o 9 ráno a končil až neskoro večer po 22. hodine. Aj keď je 6 dní na takúto dôležitú misiu pomerne málo, snažili sme sa zo všetkých síl a myslím, že sa nám to celkom darilo. Prebrali sme všetky dôležité témy, od rôznych povahových typov ľudí a rovnako aj účastníkov, ktorí sa v skupine na tréningu môžu vyskytnúť, cez samostatnú prípravu tréningu, jeho časové rozvrstvenie, dizajnovú stránku, až po problematické situácie, ktoré môžu nastať. Na začiatku sme boli ako účastníci možno trochu nesmelí, ale počas projektu sme sa zblížili natoľko, že mnohí z nás si vytvorili priateľov na celý život. Bol to veľmi silný a nezvyčajný týždeň, ktorý sa v živote len tak neopakuje. Vyskytol sa smiech, únava, radosť, no aj zúfalstvo, smútok a plač.

Posledný deň nášho projektu bol veľký deň pre každého z nás. Rozdelení do dvojíc sme mali za úlohu zorganizovať náš úplne prvý tréning. Prvýkrát v živote si na ostro vyskúšať aké je to byť trénerom. Po prebdení noci, bez minútky spánku priš-

la naša „veľká chvíľa“. Všetci účastníci TNT boli pri prípravách svojho prvého tréningu veľmi nervózni, veľakrát zúfali a niektorí to dokonca aj chceli vzdať. No nakoniec sa nám všetkým podarilo náš prvý tréning zvládnuť a posunúť sa znovu o pár krokov ďalej. Všetci boli veľmi spokojní, šťastní a mnohým padol kameň zo srdca.



Študenti farmácie a veterinárneho lekárstva v jednom veľkom objatí na Training New Trainers

Na našu cestu trénera sme vykročili tou správnou nohou. Cesta to bude ešte určite dlhá a náročná, ale ja osobne sa na ňu veľmi teším. Teším sa, že budem môcť pomáhať, že budem vytvárať ľuďom na perách úsmev, rozširovať možnosti a obzory a to len vďaka tomu, že som sa mohol zúčastniť tohto projektu. Som veľmi vďačný USF za túto jedinečnú príležitosť a rovnako som nadšený, že môžem patriť do rodiny trénerov, ktorých máme v USF už štyroch, no po celom svete je ich stovky. Dúfam, že aj vďaka tomuto článku sa nebudete báť a nebudete otáľať, pri otázke, či sa zúčastniť tréningu alebo nie. Počas semestra ich USF organizuje pomerne veľa, tak neváhajte stráviť hodinku/dve vášho času s trénermi a investovať tak do svojej budúcnosti. Nič tým nestratíte. Práve naopak, pri tréningu toho vždy len veľa získate.

text: Filip Kňazek
foto: autor



Na prezentaci VFU Brno se podíleli pracovníci ICVI

ANIMAL VETEX v Brně

Jednu z předních událostí svého druhu v Evropě představují veletrhy TECHAGRO, ANIMAL VETEX, SILVA REGINA a BIOMASA, které začátkem dubna zaplnily Brněnské výstaviště a staly se největším zemědělským veletrhem ve střední Evropě.

V rámci 13. mezinárodního veterinárního veletrhu ANIMAL VETEX byly představeny technologie pro chov hospodářských zvířat, krmiva, krmné směsi a doplňky, veterinární přípravky, reprodukční technika a vybavení pro živočišnou výrobu. Součástí veletrhu byl bohatý dopro-

vodný program zahrnující přehlídky hospodářských zvířat, největší včelařskou výstavu a 7. středoevropský veterinární kongres.

Veterinární a farmaceutická univerzita Brno (VFU Brno) se aktivně podílela na prezentačním zastoupení mezi vystavovateli a na odborném zajištění kongresu. Nebývá zvykem, aby se stánek VFU Brno stal středem pozornosti hned první den. Neděle a slunečné počasí vylákalo do Brna na veletrhy tisíce návštěvníků, a jelikož se jednalo o veletrhy se zemědělským zaměřením, tak nechyběl ani ministr zemědělství pan Jurečka. Delegation v čele s ministrem zemědělství ČR se zúčastnil i ministr zemědělství Zimbabwe. Členové delegace, zástupci ministerstva zemědělství, podnikatelé a vystavovatelé, zástupci Brněnských veletrhů, představitel Magistrátu města Brna, akademičtí představitel Mendelovy univerzity a Veterinární a farmaceutické univerzity Brno a další pozvaní

Studenti jevíli zájem o univerzitní dění





Pozvání hosté při prohlídce veletrhu

hosté, se v zahajovací den zúčastnili prohlídky areálu, návštěvy a diskuse u vybraných firem. Mezi členy delegace nechyběl i rektor VFU Brno prof. Pavel Suchý, který mohl osobně představit úlohu a význam prezentace univerzity na veletrhu významným hostům. Vlastní zahájení veletrhů proběhlo v Rotundě Brněnského výstaviště společně s oceněním vystavovaných exponátů, které získaly ceny Grand prix jednotlivých veletrhů. Program zahájení byl zakončen setkáním a diskusí při společenském večeru.

Kromě prezentujících se firem, jejich nabídek a novinek v oblasti zemědělské živočišné výroby byla pozornost upřena na doprovodný program, který v rámci Animal Vetexu prezentoval 7. středoevropský veterinární kongres organizovaný Veletrhy Brno za odborné spolupráce a podpory Veterinární a farmaceutické univerzity Brno, Státní veterinární správy ČR, Státní veterinární a potravinové správy SR, Komory veterinárních lékařů ČR, Komory veterinárních lékařů SR, Ústavu pro kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv v Brně, Výzkumného ústavu veterinárního

lékařství v Brně a České a Slovenské asociace veterinárních farmaceutických společností. Tématem kongresu byla mikrobiální rezistence jako výzva pro všechny. O aktuálnosti a významu tématu svědčil zájem odborníků nejen z veterinární, ale i z humánní praxe. Strategii antibiotické politiky na úrovni Evropské unie prezentoval pan Olivier Espeisse z předsednictva IFAH-Europe. Podporu programu mikrobiální rezistence vyjádřili pan Jiří Šír z Ministerstva zemědělství ČR, z České lékařské komory pan Václav Dostál společně s paní Helenou Žemličkovou ze Státního zdravotního ústavu, pan Josef Kučera z Českomoravské společnosti chovatelů a pan Miroslav Koberna z Potravinářské komory. Společně se zástupci spolupracujících institucí byl na závěr uspořádán kulatý stůl s diskusí a formulací závěrů k postupu v realizaci antibiotické politiky. Program a obsah jednotlivých sdělení je k dispozici na <http://www.bvv.cz/vetex/2016/program-kongresu/>.

text: Mirko Treu
foto: autor



Rektor prof. Suchý přivítal ministra zemědělství Mariana Jurečku na stánku VFU Brno...



...přítomni byli i ministr zemědělství ze Zimbabwe, prof. Straková a předseda Senátu Parlamentu ČR Milan Štěch



Při společenském večeru byl prostor k diskusi s ministrem financí Andrejem Babišem za přítomnosti doc. J. Illka a Dr. Z. Semeráda.



Účastníci konference KRMIVA 2016 (prof. Nora Mas s manželem, prof. Vlasta Šerman s manželem, prof. Eva Straková, prof. Pavel Suchý, dr. Leo Kroupa)

KRMIVA 2016

Ve dnech 1.–3. června se uskutečnila v Opatiji mezinárodní konference KRMIVA 2016. Konference byla již tradičně zaměřená na výměnu nejnovějších poznatků z oboru výživy zvířat. Účastníci konference ve svých příspěvcích analyzovali podíl výživy zvířat na jejich zdraví, produkci a ekonomice chovu zejména hospodářských zvířat. Společnost Krmiva d.o.o. Záhřeb, chorvatská Asociace výrobců krmiv a Hospodářská komora Chorvatska, pod záštitou Ministerstva zemědělství a Ministerstva vědy, školství a tělovýchovy, se podílela na uspořádání již 23. mezinárodní konference KRMIVA. Konference je organizována ve spolupráci s předními evropskými veterinárními a zemědělskými univerzitami a fakultami. Prostřednictvím Ústavu výživy zvířat je Veterinární a farmaceutická univerzita Brno součástí organizačního výboru konference. Jedním z cílů prestižního setkávání odborníků z oblasti výživy zvířat je

i navázání a prohlubování mezinárodní spolupráce nejen mezi univerzitami, ale i podnikatelskou sférou. Úspěšná dlouholetá mezinárodní spolupráce představitelů Ústavu výživy zvířat a Ústavu zootechniky a zoohygieny s chorvatskými univerzitami vyústila v r. 2008 a 2013 v udělení osobních ocenění představitelům uvedených ústavů. Prostřednictvím zmíněných ústavů byla současně za dlouholetou úspěšnou spolupráci oceněna i Fakulta veterinární hygieny a ekologie. V průběhu konání jednotlivých ročníků konference je Česká republika tradičně zastoupena Veterinární a farmaceutickou univerzitou Brno, Ústavem pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv, Ústředním kontrolním zkušebním ústavem zemědělským a Masarykovou univerzitou v Brně. Neodmyslitelnou součástí konference byla beseda u kulatého stolu, která byla v letošním roce věnována stavu a perspektivě živočišné výroby v Chorvatsku a členských stá-

tech EU, s důrazem na otázky týkající se snížení dovozu krmivářských a potravinářských komodit a zvýšení domácí produkce. Mezi odborná témata, která jsou v průběhu konání konference každoročně diskutována, patří » doplňkové látky ve výživě zvířat a jejich dopad na živočišnou výrobu » živočišné produkty a funkční potraviny » výroba a využití obnovitelných zdrojů energie v živočišné výrobě » novinky v oblasti techniky a technologie výroby krmných směsí » bezpečnost a kvalita krmiv. V průběhu konání konference zaznělo 35 příspěvků a bylo prezentováno 36 posterů. Česká republika se z celkového počtu odborných příspěvků prezentovala 7 odbornými tématy.

Navazující 24. ročník mezinárodní konference KRMIVA se uskuteční opět v Opatiji v r. 2017.

text: Eva Straková

Přednostka Ústavu výživy zvířat

foto: autorka

K ŽIVOTNÍMU JUBILEU doc. MVDr. IVANA HERZIGA, CSc.

Doc. MVDr. Ivan Herzig, CSc., dlouholetý pracovník Výzkumného ústavu veterinárního lékařství v Brně, se 5. června t. r. dožil 80. let. Při této příležitosti bychom si chtěli připomenout úspěšnou profesní dráhu a dosavadní dílo jubilanta.

Svoji profesní dráhu zahájil pan docent v 60. letech minulého století. Jako absolvent Vysoké školy veterinární v Brně přichází na Okresní veterinární správu v Písku, odkud v roce 1962 přechází na Výzkumný ústav veterinárního lékařství v Brně, kde působil dlouhých 45 let. V roce 1972 získal titul kandidát věd pro obor vnitřní choroby hospodářských zvířat, specializace výživa a dietetiky. V letech 1967-1969 vystudoval Institut tropického a subtropického zemědělství Vysoké školy zemědělské v Praze. V roce 1994 se habilitoval pro obor výživa a dietetiky zvířat. Na sklonku svého profesního působení přechází v roce 2007 na Veterinární a farmaceutickou univerzitu Brno, kde působí do roku 2012. Poté odchází do starobního důchodu. V současnosti se jako dlouholetý člen České akademie zemědělských věd aktivně účastní jednání Odboru veterinárního lékařství.

Ve svém profesním životě se pan docent věnoval nejen odborné práci, ale zastával i pozice vedoucího pracovníka. Od roku 1990 zastával funkci vedoucího oddělení hygieny výživy a ekotoxikologie Výzkumného ústavu veterinárního lékařství, kde činnost tohoto oddělení byla zaměřena na sledování reziduí cizorodých látek v krmivu a ovlivnění jejich eliminace; zabýval se studiem chemických, fyzikálních a biologických vlastností huminových látek; regulací jodu v potravinách živočišného původu a možnostmi náhrady masokostní moučky v krmných směsích určených pro potravinová zvířata z hlediska jejich bezpečnosti. Ve své profesní kariéře

byl vedoucím oddělení bezpečnosti potravin a krmiv zmíněného výzkumného ústavu. V letech 1993-4 byl přednostou současného Ústavu výživy zvířat Veterinární a farmaceutické univerzity Brno.

Profesní dráha pana docenta byla velmi pestrá. Velmi rozsáhlá je jeho publikační aktivita, kde je autorem a spoluautorem desítek výzkumných zpráv a projektů, autorem a spoluautorem 151 původních vědeckých prací a vědeckých sdělení, několika kapitol v knihách, řady publikací v odborných časopisech a ve sbornících z konferencí. Rozsáhlá je i jeho činnost oponentská, lektorská, expertizní i jako člena řady zkušebních komisí pro dílčí státní zkoušky. Pan docent byl velmi úspěšný i na poli grantových projektů, které řešil zejména v rámci Grantové agentury České republiky, Národní agentury pro zemědělský výzkum a Grantové agentury Ministerstva průmyslu a obchodu ČR.

V průběhu svého profesního působení absolvoval řadu krátkodobých studijních pobytů v zahraničí, jako expert pracoval v Itálii. Aktivně se účastnil mezinárodních konferencí. Byl členem celé řady vědeckých rad, namátkově jmenujme VR Výzkumného ústavu veterinárního lékařství; Veterinární a farmaceutické univerzity Brno; Fakulty veterinární hygieny a ekologie VFU Brno; Výzkumného ústavu výživy zvířat, Pohořelice; Výzkumného ústavu krmivářského průmyslu a služeb, Pečky; Výzkumného ústavu potravinářského, Praha. Pracoval jako zpravodaj v Grantové agentuře České republiky a Národní agentuře pro zemědělský výzkum MZe ČR.

Rozhodnutím vlády 1320/2001 byl Výzkumný ústav veterinárního lékařství pověřen zřízením Vědeckého veterinárního výboru pro oblast bezpečnosti potravin a krmiv. Pan docent byl dlouhá



léta předsedou tohoto výboru a členem Vědeckého výboru výživy zvířat MZe ČR.

Za vědeckou i pedagogickou práci byl doc. MVDr. Ivan Herzig, CSc. oceněn tuzezemskými cenami:

2009 pamětní plaketa prof. MVDr. Jaroslava Kábřta, Dr.h.c. et dr.h.c.

2015 čestný člen České akademie zemědělských věd

2016 zlatá medaile České akademie zemědělských věd

2016 zlatá medaile Veterinární a farmaceutické univerzity Brno za významný přínos k vzdělání, vědě a výzkumu, odborné a akademické činnosti v oblasti veterinární medicíny

Pan doc. MVDr. Ivan Herzig, CSc. je uznávaným členem akademické a vědecko-výzkumné komunity. Ve svém oboru je uznávanou osobností s bohatou publikační činností. Patří k dlouholetým členům České akademie zemědělských věd. Pan docent se dožil svého životního jubilea osmdesátých narozenin pln energie dále naplňovat své představy. Při této významné životní události bychom panu docentovi chtěli vyslovit poděkování za pomoc a spolupráci a popřát do dalších let pevné zdraví a mnoho spokojenosti v jeho osobním životě.

V úctě

prof. Ing. Eva Straková, Ph.D.

prof. MVDr. Ing. Pavel Suchý, CSc.

VFU Brno

foto: autoři

Prof. MVDr. Bedřich Klimeš, CSc.

VZPOMÍNÁME U PŘÍLEŽITOSTI NEDOŽITÉHO ŽIVOTNÍHO JUBILEA 90 LET

Profesor MVDr. Bedřich Klimeš, CSc. byl významný představitel veterinární interní medicíny se zaměřením především na choroby drůbeže v podmínkách vysokoprodukčních velkochovů. Do historie veterinární medicíny se zapsal též uskutečněnými plány v reorganizaci veterinární medicíny a Vysoké školy veterinární v Brně, naší alma mater, v době svého působení v akademických funkcích.

Pocházel z Brna-Židenic, kde se narodil 29. července 1926. Reálné gymnázium zde absolvoval v letech 1939–1945. Po maturitě nastoupil v roce 1945 na Vysokou školu veterinární v Brně.

Během studia zde působil na I. interní klinice jako demonstrátor. V roce 1950 po ukončení studia se na klinice stal asistentem a v roce 1951 se přihlásil a byl přijat do vědecké přípravy. V roce 1958 získal titul kandidáta věd. Na klinice se věnoval nejen běžnému provozu, léčbě malých zvířat, především psů a koček, ale též se intenzivně zabýval společně s přednostou kliniky prof. MVDr. Karlem Šobrou léčebným drůbeže. Prof. Karel Šobra rozvíjel tento obor na klinice již ve 20. a 30. letech minulého století a po roce 1945 v tom pokračoval. V padesátých letech docházelo k výraznému zakládá-

ní velkochovů a vysokoprodukčních plemen drůbeže, takže zájem o léčbu drůbeže v nových podmínkách se zvyšoval. V tomto směru rozvíjel postupně MVDr. Klimeš aviární medicínu u nás, a to na základech zavedených prof. MVDr. Karlem Šobrou. Odborný asistent MVDr. Bedřich Klimeš, od roku 1958 kandidát věd, vydal ve spolupráci s dalšími odborníky monografie o parazitárních chorobách drůbeže (Dyk, V., Klimeš, B., Zavadil, R.: Cizopasnici a aviární choroby drůbeže, ČSAV, St. nakl. Praha, 1957, 181 s.) a další knižní publikace. Rovněž intenzivně pracoval a připravoval učebnici Choroby drůbeže, která vyšla v roce 1961 a její druhé doplněné vydání v roce 1970. V roce 1961 byla vedením Veterinární fakulty VŠZ v Brně zřízena samostatná katedra chorob drůbeže. Rektorem Vysoké školy zemědělské v Brně, kam naše fakulta náležela, prof. Miroslavem Vyskotem, DrSc., byl vedoucím nově zřízené katedry jmenován MVDr. Bedřich Klimeš, CSc. Do budování nově zřízené katedry nemoci drůbeže se zapojil nejen se svými spolupracovníky, ale i s MVDr. Janem Křivinkou, ředitelem Státního vyšetřovacího ústavu v Brně.

Měl i četné kontakty s terénními veterináři a chovateli drůbeže a především s odborníky v zahraničí. Jeho mezinárodní kontakty byly založeny na kvalitní vědecké a organizační činnosti budování oboru aviární medicína. Jeho zásluhou

Spectabilis děkan docent Klimeš při předávání čestného uznání za vynikající úspěch ve studentské vědecké činnosti





se tento obor formoval mezi prvními v Evropě na brněnské fakultě.

V roce 1960 se stal spoluzakladatelem Světové veterinární drůbežářské společnosti World Veterinarian Poultry Association (W. V. P. A.) a byl předsedou její československé větve. Také byl spoluzakladatelem mezinárodního časopisu Avian Patology a zároveň byl členem jeho ediční rady. Do budování nově založené katedry chorob drůbeže se zapojil s celým týmem, včetně velkého počtu spolupracovníků z řad studentů, především v oblasti studentské vědecké odborné činnosti (SVOČ).

Výzkum byl tehdy zaměřen na kokcidiózu, askaridózu, aspergilózu a avitaminózy. Byly řešeny též problémy kanibalismu ve velkochovech a problémy vypadávaní a údržnosti peří. Vycházela řada publikací v domácím i zahraničním tisku, Zřízená oddělení na Katedře chorob drůbeže a jejich garanti, asistenti katedry byli v úzkém kontaktu s řadou kateder na fakultě a s řadou pracovišť ve Výzkumném ústavu veterinárního lékařství v Medlánkách. Velmi intenzivní spolupráce se rozvíjela i s terénními veterináři a s chovateli drůbeže. Klimešova katedra pečovala též o prohlubování odborných znalostí nově vznikajících veterinářů specialistů i formou pořádaných seminářů a odborných kurzů.

V roce 1963 se stal MVDr. Bedřich Klimeš, CSc. proděkanem pro pedagogickou činnost. V roce 1964 byl jme-

nován docentem a s nástupem nového školního roku v září 1964 byl povýšen do funkce děkana Veterinární fakulty v Brně. Jako děkan fakulty se stal též členem vědecké rady VŠZ v Brně. Ve funkci děkana Veterinární fakulty v letech 1964–1970 organizoval celou řadu významných změn. Bylo to v uspořádání výuky studentů, v organizaci vědeckého bádání a podpoře kvalitní práce na jednotlivých katedrách. Prosadil též

jmenování řady dříve omezeného jmenování profesorů a docentů na svěřené fakultě, což bylo velice potřebné. Za jeho pětileté funkční období to bylo kolem 35 jmenování. Za jeho přispění došlo i ke zkvalitnění vědeckého časopisu Veterinární fakulty Sborník. Začaly se zde publikovat vědecké práce v anglickém jazyce, takže se zde uplatňovali též zahraniční autoři. Velmi prosazoval akademickou a decentní společenskou



U příležitosti studentských slavností „Majáles“ profesor Klimeš v akci ve sportovním

Bývalí studenti z let padesátých, kdy získali po ukončení studia titul „promovaný veterinární lékař“ při dodatečné slavnostní promoci a přebírání diplomů a obnovených titulů MVDr. v roce 1966





formu jednání a vystupování a vzájemného chování, včetně péče o zevnějšek u spolupracovníků i studentů. Jeho přispěním byl na fakultě zaveden slavnostní akt imatrikulace pro studenty 1. ročníku. V roce 1966 bylo v zákoně o vysokých školách stanoveno opětné udělování titulu MVDr. Tento titul při promoci byl od roku 1953 nahrazován titulem promováný veterinář. Prof. Klimeš jako děkan rozhodl, aby se za tímto účelem uspořádaly důstojné náhradní promoce v talárech a promováním byly předány velké diplomy s latinským textem a titulem MVDr. Ve své funkci děkana též přispěl na podporu historických tradic ke zřízení Kabinetu dějin v roce 1964, který vedl doc. MVDr. Rudolf Böhm, CSc. Podporoval i řadu akcí tohoto centra historie veterinární medicíny. Byly to pamětní desky významných osobností, pamětní medaile Ignáce Josefa Pešiny z Čechorodu a řada dalších. Zvláště významná byla oslava 200. jubilea narození tohoto velice významného profesora zvěrolékařství v jeho rodišti v Kostelci nad Orlicí. Na tyto oslavy přijela řada zahraničních hostů a Veterinární fakulta v Brně a veterinární medicína vůbec se dostaly do všeobecného povědomí. Na to následovalo její osamostatnění v roce 1969, což byla velká zásluha prof. Klimeše, neboť se v této věci angažoval spolu s tehdejším poslancem Národního shromáždění MVDr. Jiřím Lacinou. Prof. Klimeš jako děkan fakulty navázal kontakty s představiteli Světové zdravotnické or-

Slavnostní imatrikulace nových posluchačů v roce 1968. Konala se u příležitosti výročí dne 17. listopadu 1939 – Mezinárodního dne studentstva v aule na Veterinární fakultě v Brně pod patronací spectabilis děkana, docenta MVDr. Bedřicha Klimeše, CSc

ganizace (WHO) se sídlem v Ženevě. Tato jednání vyústila i v přijetí prof. MVDr. Zdeňka Matyáše, CSc. za experta WHO, který pak působil řadu let úspěšně v Ženevě.

Úspěšná činnost spectabilis děkana prof. MVDr. Bedřicha Klimeše, CSc. byla však narušena okupací vojsky Varšavské smlouvy 21. srpna 1968, kdy měly probíhat připravované oslavy 50 let Vysoké školy zvěrolékařské v Brně. Oslavy ani sympozia se nekonala, a schylovalo se k tzv. normalizaci, což zajišťovalo tzv. zdravé jádro strany. Prof. Klimeš skončil jako děkan, a aby se vyhnul likvidačním jednáním při „prověrkách“ v komisi složené z příznivců srpnového okupačního aktu dne si pohotově vyjednal expertizu u organizace FAO a odjel s rodinou do Libanonu. Zde úspěšně pracoval ve výzkumu chorob drůbeže. Po třech letech onemocněl a vrátil se do Brna. Nemoc se zhoršovala, a tak byl nucen odejít v r. 1978 do invalidního důchodu a v roce 1983 ve věku nedožitých 57 roků zemřel. Nebylo mu dopřáno v jeho významné a úspěšné práci pokračovat.

Prof. MVDr. Bedřich Klimeš, CSc. byl zakladatelem a prvním přednostou katedry chorob drůbeže, samostatného pracoviště tohoto oboru u nás, které se svými spolupracovníky budoval a tento obor dále rozvíjel. Obdivuhodná byla jeho pohotová reakce na potřebné změny v přístupu k léčení drůbeže ve velkovýrobních kapacitách chovů. Jako děkan Veterinární fakulty v Brně prosazoval své záměry, které i realizoval i přes krátké období svého působení. Jeho plodné pracovní úsilí se stalo významným přínosem pro vývoj veterinární medicíny a Vysoké školy veterinární v Brně především. Proto na něho rádi a s úctou vzpomínáme.

Budiž čest jeho vykonanému dílu.

text: Karel Kovařík, Čeněk Červený
foto: archiv VFU

ZLATÉ DIPLOMY

Na čtyřicet absolventů veterinární medicíny z někdejší Veterinární fakulty Vysoké školy zemědělské v Brně si po padesáti letech zopakovalo slavnostní ukončení studia. V rámci této tradice, započaté v roce 1968, byl absolventům slavnostně obnoven diplom. Současná Fakulta veterinárního lékařství VFU tak oficiálně vyjádřila své hluboké uznání celoživotní práci bývalých absolventů, kteří se v průběhu své dosavadní životní dráhy úspěšně uplatnili na nejrušnějších úsecích veterinární činnosti u nás i v zahraničí. Za přípravou této významné události stojí Ústav dějin veterinárního lékařství společně s vedením univerzity a Fakultou veterinárního lékařství.



PROMOCE

Po celý jeden červnový týden létaly nad schody do auly čepice absolventů všech tří fakult. Uličkou auly prošly zástupy hrdých rodičů i přátel, dívkám v talárech se sem tam podlomila kolena a dojetí ze slavnostního aktu se stěží bránili někteří představitelé akademické obce. Kdo se pozorně díval, mohl zahlédnout úsměv i u Arda. Chvilky radosti z titulů, slzy z loučení s kolegy a nekonečné focení ale pokračují i v září.



střípky



MAJÁLES

I v letošním roce zůstala tradice májových studentských oslav na Veterinární a farmaceutické univerzitě neporušená. Na konání Majálesu vyhlásil rektor volno. Lehká nepřítelň počasí nikoho neodradila a studenti i zaměstnanci si celé odpoledne užívali bohatého programu, který vznikl pod taktovkou IVSA Brno. O hudební složku programu se postaraly Plica Vocalis v doprovodu afrických bubnů doktora Kabeše, Je m'appelle Claude (JMC) a FUNKY CHICKEN.

Naděšený potlesk sklídila jezdecká vystoupení Hipoklubu, psí vystoupení i představení mysliveckého kroužku. Chuťové pohárky rozmazlovali farmaceuti se svou molekulární kuchyní i zaprášilo se i po laskominách z dalších stánků. Jako hosté zavítali na Majáles Veterináři bez hranic i medicí z IFMSA.



VITA UNIVERSITATIS

Časopis Veterinární a farmaceutické univerzity Brno
ISSN 1803-3830

